

Europeiska unionens officiella tidning

C 348 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiotredje årgången

21 december 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2009–2010

Sammanträdena den 25 februari 2010

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 111 E, 30.4.2010.

ANTAGNA TEXTER

Torsdagen den 25 februari 2010

2010/C 348 E/01	Situationen i Ukraina Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2010 om situationen i Ukraina	1
2010/C 348 E/02	Parlamentets prioriteringar för FN:s råd för mänskliga rättigheter (Genève den 1–26 mars 2010) Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2010 om det trettonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter	6
2010/C 348 E/03	Peking +15 – FN:s handlingsplan för jämställdhet Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2010 om Peking +15 – FN:s handlingsplan för jämställdhet	11
2010/C 348 E/04	Grönbok om reform av den gemensamma fiskeripolitiken Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2010 om grönboken om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken (2009/2106(INI))	15
2010/C 348 E/05	Skriftlig förklaring om transport av hästar till slakt i Europeiska unionen Europaparlamentets förklaring av den 25 februari 2010 om transport av hästar till slakt i Europeiska unionen	37

SV

(forts. på nästa sida)

III Förberedande akter

Europaparlamentet**Torsdagen den 25 februari 2010**

2010/C 348 E/06	Projekt för investeringar i energiinfrastruktur ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2010 om förslaget till rådets förordning om anmälan till kommissionen av projekt för investeringar i energiinfrastruktur inom Europeiska gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 736/96 (KOM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(COD))	38
	P7_TC1-COD(2009)0106 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om anmälan till kommissionen av projekt för investeringar i energiinfrastruktur inom Europeiska unionen och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 736/96	39
	BILAGA	47
2010/C 348 E/07	Ändring av parlamentets budgetberäkning för 2010 års budget Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2010 om beräkningen av inkomster och utgifter för ändringsbudget 1/2010 (avsnitt I, Europaparlamentet) (2010/2014(BUD))	50

Torsdagen den 25 februari 2010

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Situationen i Ukraina

P7_TA(2010)0035

Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2010 om situationen i Ukraina

(2010/C 348 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Ukraina,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen om det östliga partnerskapet som avgavs i Prag den 7 maj 2009,
- med beaktande av uttalandet och rekommendationerna från sammanträdet den 26-27 oktober 2009 som hölls av kommittén för parlamentariskt samarbete mellan EU och Ukraina,
- med beaktande av att Ukraina är medlem av Världshandelsorganisationen sedan mars 2008,
- med beaktande av Ukrainas anslutning till fördraget om energigemenskapen, vilket godkändes av energigemenskapens ministerråd i Zagreb i december 2009,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och Ukraina, som trädde i kraft den 1 mars 1998, och de pågående förhandlingarna om ett associeringsavtal avsett att ersätta partnerskaps- och samarbetsavtalet,
- med beaktande av associeringsagendan EU–Ukraina som antogs vid samarbetsrådet EU-Ukraina i juni 2009 och ersätter handlingsplanen EU–Ukraina,
- med beaktande av överenskommelsen mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina om viseringslättnader som undertecknades den 18 juni 2007 och trädde i kraft den 1 januari 2008 och den dialog om visering som EU och Ukraina inledde i oktober 2008,
- med beaktande av samförståndsavtalet för att skapa en dialog om regionalpolitik och utveckling av det regionala samarbetet mellan Ukrainas ministerium för regional utveckling och anläggningsarbeten och Europeiska kommissionen, undertecknat den 22 juli 2009,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 i vilken allmänna bestämmelser fastställs för upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument (ENPI) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.

Torsdagen den 25 februari 2010

- med beaktande av den avsiktsförklaring om samarbete på energiområdet som undertecknades mellan Europeiska unionen och Ukraina den 1 december 2005,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen som godkändes av den gemensamma internationella investeringskonferensen mellan EU och Ukraina om modernisering av överföringsnätet för gas den 23 mars 2009,
- med beaktande av avtalet mellan Naftogaz och Gazprom federationen om transitavgifter för oljeleveranser under 2010, ingånget i december 2009,
- med beaktande av resultaten av det ukrainska presidentvalet vars första omgång hölls den 17 januari och andra omgång den 7 februari 2010,
- med beaktande av uttalandet från OSSE/ODHIR:s valobservatörsgrupp om presidentvalet den 17 januari och den 7 februari 2010, där slutsatsen löd att de flesta internationella krav hade uppfyllts,
- med beaktande av uttalandet den 8 februari 2010 av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik Catherine Ashton om Ukrainas presidentval,
- med beaktande av de ändringar av den ukrainska vallagen som landets parlament godkände i sista minuten den 3 februari 2010, innan den andra omgången av presidentvalet ägde rum,
- med beaktande av det nationella vägledande programmet för Ukraina 2011–2013,
- med beaktande av resultaten av de senaste toppmötena EU–Ukraina, bland annat av att Ukraina vid toppmötet EU–Ukraina i Paris 2008 erkändes som ett europeiskt land som delar en gemensam historia och gemensamma värderingar med Europeiska unionens länder, samt slutsatserna från toppmötet EU–Ukraina i Kiev den 4 december 2009,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Ukraina är en strategiskt viktig granne för EU och intar, tack vare sin storlek, sina naturtillgångar, sin befolkning och sitt geografiska läge en framträdande position i Europa och är en avgörande regional aktör.
 - B. Ukraina är en europeisk stat, som enligt artikel 49 i EU-fördraget har rätt att ansöka om medlemskap i EU, precis som vilken europeisk stat som helst som håller fast vid principerna om frihet, demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen.
 - C. I slutsatserna från valuppdraget som OSSE/ODHIR genomförde beskrivs valet som ett val som i stort uppfyllde internationella normer och krav.
 - D. Förrättandet av presidentvalet den 17 januari och 7 februari 2010 avlöpte smidigt med tanke på respekten för civila och politiska rättigheter, inbegripet förenings-, församlings- och åsiktsfrihet, vilket visar att Ukraina är kapabelt att genomföra fria och rättvisa val.
 - E. Trots att icke-statliga organisationer officiellt inte tilläts bevaka valet så innebar närvaron av inhemska och internationella observatörer ändå en markant förbättrad transparens under valprocessen och själva valdagarna.

Torsdagen den 25 februari 2010

- F. Efter ett klagomål från premiärminister Tymosjenko beslutade Ukrainas högsta förvaltningsdomstol den 17 februari 2010 att hålla inne med den centrala valkommissionens beslut om att fastställa resultatet av presidentvalet och erkänna Viktor Janukovitj som Ukrainas president. Den 20 februari 2010 drog premiärministern dock tillbaka sitt klagomål och hävdade att domstolen inte ville ge henne rätt.
- G. Kampanjklimatet under andra omgången påverkades negativt av ömsesidiga anklagelser om bedrägeri samt ändringar av vallagen i sista minuten.
- H. Man bör hålla i minnet att Ukraina är ett land som upplevt sovjetisk dominans och sedan kommit långt på vägen för att lägga detta negativa arv bakom sig.
- I. Ett av Europaparlamentets viktigaste utrikespolitiska mål är att utveckla och främja den europeiska grannskapspolitiken som syftar till att stärka de politiska, ekonomiska och kulturella relationerna mellan de berörda länderna och EU och dess medlemsstater.
- J. Det östliga partnerskapet håller på att ta form och Europaparlamentet förväntar sig att de nya ukrainska myndigheterna ska arbeta för att uppfylla dess målsättningar. Det östliga partnerskapet kommer bara att nå framgång och bidra till en fredlig utveckling, stabilitet och välbefinnande i EU:s östra grannländer, inklusive Ukraina, om det bygger på konkreta och trovärdiga projekt och ges tillräckliga resurser.
- K. EU stöder ett stabilt och demokratiskt Ukraina som respekterar principerna för den sociala marknads-ekonomi, rättsstaten, de mänskliga rättigheterna och skyddet av minoriteter och som garanterar grundläggande rättigheter, varför den inhemska politiska stabiliteten i Ukraina och landets fokusering på inhemska reformer är en förutsättning för en vidareutveckling av förbindelserna mellan EU och Ukraina.
- L. Det är beklagligt att mer än fem år gått förlorade sedan den orangefärgade revolutionen i Ukraina med tanke på behovet av att landet i grunden skulle ta itu med sitt stora konstitutionella och institutionella underskott och, inte minst, finna en lösning på behörighetstvisten mellan presidenten och premiärministern som lett till att viktiga reformprojekt inom den offentliga, ekonomiska och sociala sektorn antingen har försenats, genomförts på ett inkonsekvent sätt eller överhuvudtaget inte slutförts.
- M. Oavsett resultatet av presidentvalet måste Ukraina nu inleda genomförandet av konstitutionella reformer för att upprätta ett hållbart och effektivt system för rättvis maktfördelning mellan presidenten, regeringen och parlamentet.
- N. Förbindelserna mellan EU och Ukraina har gjort avsevärda framsteg under de senaste åren, både i allmänhet och framför allt på utrikes- och säkerhetspolitikens område samt inom handelsfrågor och ekonomiska och finansiella frågor. Tillräckliga framsteg har dock inte gjorts på områdena för energi och miljö.
- O. Ukrainas inträde i Världshandelsorganisationen är ett viktigt steg i landets beredvillighet att acceptera internationella och europeiska ekonomiska standarder och stärkta handelskontakter med EU, och det snabbar upp förhandlingarna om inrättandet av ett djupgående och brett frihandelsområde som en integrerad del av associationsavtalet.
- P. Ukrainas inträde i energigemenskapen är av stor betydelse för alla parter.
- Q. Associationsavtalet mellan EU och Ukraina måste tjäna som ett verktyg i reformprocessen och ge civilsamhället en starkare roll.

Torsdagen den 25 februari 2010

1. Europaparlamentet välkomnar det faktum att rapporten från den internationella delegationen med valobservatörer om presidentvalet i Ukraina konstaterar att det skett betydliga framsteg jämfört med tidigare val och att detta val uppfyllde de flesta OSSE- och EU-standarder om fria och rättvisa val.
2. Europaparlamentet välkomnar uttalandet från OSSE/ODHIR:s valobservatörsgrupp om respekten för medborgerliga och politiska rättigheter, däribland mötes-, förenings- och yttrandefriheten, i ett pluralistiskt mediasamhälle.
3. Europaparlamentet välkomnar det höga valdeltagandet, som visar hur angelägna Ukrainas medborgare är om att få vara med och bestämma om landets framtid och det faktum att kandidaterna representerade flera olika politiska ståndpunkter vilket gav väljarna äkta valmöjligheter.
4. Europaparlamentet beklagar att vallagarna fortfarande är ett diskussionsämne och påpekar att nuvarande vallag, ändrad i augusti 2009, betraktas av OSSE/ODHIR som ett steg tillbaka jämfört med tidigare lagstiftning, och att den leder till en oklar och ofärdig rättslig ram. Det beklagar att det ukrainska parlamentet antagit de ytterst kontroversiella förslagen om ändring av presidentvallagen som Regionpartiet lade fram bara några få dagar före den andra omgången och uppmuntrar därför de ukrainska myndigheterna att göra en översyn av och komplettera landets vallag. Parlamentet yrkar på större insyn i finansieringen av kandidaterna och de politiska partierna och efterlyser större insyn i finansieringen av kampanjerna under valrörelsen.
5. Samtidigt som Europaparlamentet erkänner att Ukraina har ratificerat Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter och Europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk, uppmanar parlamentet de ukrainska myndigheterna att göra större insatser för att nå minoritetsgrupper i Ukraina genom att ytterligare integrera dessa grupper i den politiska utvecklingen av landet och genom att på adekvat sätt främja rättigheten till utbildning på minoritetsspråk.
6. Europaparlamentet erkänner det faktum att Ukraina, som ett europeiskt land, delar historia och värderingar med länderna i Europeiska unionen, och erkänner också Ukrainas europeiska ambitioner.
7. Europaparlamentet förväntar sig att politikerna och myndigheterna i Ukraina erkänner behovet av att arbeta för politisk och ekonomisk stabilitet, särskilt genom arbete för konstitutionella reformer, konsolidering av rättsstaten, inrättandet av en social marknadsekonomi samt återupplivar sina ansträngningar för att bekämpa korruptionen och förbättrar företags- och investeringsklimatet.
8. Europaparlamentet betonar vikten av att stärka samarbetet mellan Ukraina och EU på energiområdet och efterlyser flera avtal mellan EU och Ukraina i syfte att trygga energiförsörjningen för båda sidor, däribland ett pålitligt energiöverföringssystem för olja och gas.
9. Europaparlamentet uppmanar Ukraina att fullt ut genomföra och ratificera sin anslutning till energigemenskapsfördraget och den europeiska energistadgan och snabbt anta en ny gaslag som följer EU:s direktiv 2003/55/EG.
10. Trots att framsteg gjorts bör det gällande avtalet om förenklade viseringsförfaranden granskas på nytt, med långsiktiga mål i åtanke, och Europaparlamentet uppmanar rådet att ge kommissionen befogenhet att se över avtalet tillsammans med de ukrainska myndigheterna i syfte att ta fram en färdplan mot ett viseringsfritt resande för Ukraina som inbegriper målet att under tiden slopa de nuvarande viseringsavgifterna.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta med medlemsstaterna och Ukraina för att ta fram särskilda åtgärder i samband med Europamästerskapen i fotboll 2012, för att göra resandet lättare för biljetthinnehavare.

Torsdagen den 25 februari 2010

12. Europaparlamentet välkomnar Ukrainas aktiva stöd för det östliga partnerskapet och den parlamentariska församlingen Euronest samt dess engagemang för att samordna sina ansträngningar för ökad demokrati och respekt för rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, och också dess engagemang för marknadsekonomi, hållbar utveckling och goda styrelseformer.
 13. Europaparlamentet stöder de åtgärder som angetts i det östliga partnerskapet, bland annat dess nyckelinitiativ om integrerad gränsförvaltning, energi och omfattande uppbyggnad av institutioner.
 14. Europaparlamentet förväntar sig att Ukraina än en gång bekräftar sin beslutsamhet att fortsätta på vägen mot en europeisk integration och mot ett kraftfullt samarbete med EU i grannområdet, inom ramen för det östliga partnerskapet och politiken för synergi i Svartahavsområdet.
 15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att på nytt bekräfta EU:s vilja att hjälpa Ukraina att gå vidare i den riktningen genom att dra nytta av de verktyg som föreslagits av det östliga partnerskapet och associeringsagendan EU–Ukraina. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att nära anpassa det nationella vägledande programmet 2011–2013 till associeringsagendan.
 16. Europaparlamentet framhåller att ett djupgående och omfattande frihandelsavtal bör säkra Ukrainas gradvisa integrering på EU:s inre marknad, inbegripet utvidgningen av de fyra till landet.
 17. Europaparlamentet välkomnar avsikten att inrätta en representation för Europeiska investeringsbanken (EIB) i Kiev och betonar vikten av att EIB:s engagemang i Ukraina utvidgas ännu mera i framtiden.
 18. Europaparlamentet betonar vikten av att stärka samarbetet inom ramarna för utbytesverksamhet för ungdomar och studerande samt utveckla stipendieprogram som kommer att ge ukrainarna möjlighet att bekanta sig med Europeiska unionen och dess medlemsstater.
 19. Europaparlamentet uppmanar alla grannländer till odelad respekt för den ukrainska statens demokratiska system och ber dem ta avstånd från alla påtryckningar och ingripanden avsedda att kullkasta Ukrainas demokratiska viljetrynningar och beslut i fråga om landets politiska, sociala och ekonomiska utveckling.
 20. Europaparlamentet beklagar djupt Ukrainas avgående president Viktor Yushenkos beslut att postumt förläna titeln "Ukrainas nationalhjärte" till Stepan Bandera som var en av ledarna för OUN, de ukrainska nationalisternas organisation, och samarbetade med Nazityskland. Parlamentet hoppas i det här sammanhanget att den nya ukrainska ledningen kommer att ta sådana beslut till ny prövning och hålla fast vid sitt åtagande om att vara de europeiska värderingarna trogen.
 21. Europaparlamentet ber kommissionen att tillhandahålla det tekniska bistånd som behövs för att radikalt förbättra energieffektiviteten i Ukrainas elnät samt att intensifiera samarbetet om reformen av gassektorn. Parlamentet efterlyser ett konsekvent europeiskt stöd till en ukrainsk strategi för att minska gasförbrukningen och öka energieffektiviteten, eftersom detta är det bästa sättet att minska utgifterna för gas och beroendet av importerad energi.
 22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna, Ukrainas regering och parlament samt Europarådets, OSSE:s och Natos parlamentariska församlingar.
-

Torsdagen den 25 februari 2010

Parlamentets prioriteringar för FN:s råd för mänskliga rättigheter (Genève den 1–26 mars 2010)

P7_TA(2010)0036

Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2010 om det trettonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter

(2010/C 348 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om FN:s råd för mänskliga rättigheter, särskilt resolutionen av den 14 januari 2009 om utvecklingen för FN:s råd för mänskliga rättigheter, inbegripet EU:s roll ⁽¹⁾, resolutionerna av den 16 mars 2006 om resultatet av förhandlingarna om ett råd för mänskliga rättigheter och om det 62:a mötet i FN:s kommission för mänskliga rättigheter ⁽²⁾, av den 29 januari 2004 om förbindelserna mellan Europeiska unionen och Förenta nationerna ⁽³⁾, av den 9 juni 2005 om en reform av Förenta nationerna ⁽⁴⁾, av den 29 september 2005 om resultaten från Förenta nationernas världstoppmöte (den 14-16 september 2005) ⁽⁵⁾, och av den 7 maj 2009 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2008 samt med beaktande av EU:s politik på området ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sina brådskande resolutioner om mänskliga rättigheter och demokrati,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution A/RES/60/251 om inrättandet av ett råd för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av de tidigare ordinarie och extra mötena i FN:s råd för mänskliga rättigheter samt tidigare omgångar av de allmänna återkommande utvärderingarna,
- med beaktande av det trettonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter, som kommer att äga rum i mars 2010, och den åttonde omgången av den allmänna återkommande utvärderingen som kommer att äga rum den 3–14 maj 2010,
- med beaktande av den utvärdering av FN:s råd för mänskliga rättigheter som kommer att äga rum 2011,
- med beaktande av de institutionella förändringar som Lissabonfördragets ikraftträdande har medfört,
- med beaktande av artiklarna 2, 3.5, 18, 21, 27 och 47 i fördraget om Europeiska unionen i dess lydelse enligt Lissabonfördraget,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Respekt för, liksom främjande och försvar av de mänskliga rättigheternas allmängiltighet är en del av Europeiska unionens etiska och rättsliga regelverk och en av hörnstenarna i den europeiska enheten och integriteten ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0021.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2006)0097.

⁽³⁾ Antagna texter, P5_TA(2004)0037.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2005)0237.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2005)0362.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0385.

⁽⁷⁾ Artiklarna 2, 3.5 och 6 i EU-fördraget.

Torsdagen den 25 februari 2010

- B. FN:s råd för mänskliga rättigheter är en unik plattform för frågor som rör de grundläggande mänskliga rättigheterna och ett specifikt forum för sådana frågor inom FN:s ram.
- C. Utvärderingen av FN:s råd för mänskliga rättigheter kommer att göras i två delar, där organets ställning diskuteras i New York och förfarandena i Genève. En rad initiativ och informella sammanträden kommer att äga rum under det kommande året.
- D. Europeiska unionens roll som global aktör har stärkts under de senaste decennierna, och den nya strategin med en avdelning för yttre åtgärder kan hjälpa unionen att mer verkningsfullt bemöta de globala utmaningarna på ett sammanhållet, konsekvent och effektivt sätt.
- E. En delegation från Europaparlamentets underutskott för mänskliga rättigheter kommer att delta i det trettonde mötet i Genève, precis som i tidigare års möten i FN:s råd för mänskliga rättigheter eller i dess föregångare, FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna.
1. Europaparlamentet betonar vikten av det trettonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter – som är som är organets viktigaste möte under 2010. Parlamentet välkomnar högnivåsegmentet i det kommande trettonde mötet med deltagande av ministrar på regeringsnivå och andra företrädare på hög nivå. Parlamentet konstaterar att två frågor – den ekonomiska och finansiella krisen och FN:s deklaration om utbildning om mänskliga rättigheter – kommer att diskuteras under högnivåsegmentmötena.
 2. Europaparlamentet gläds åt att det på dagordningen för det trettonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter finns en rapport från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om de globala ekonomiska och finansiella krisernas konsekvenser för förverkligandet av alla mänskliga rättigheter och om de åtgärder som kan komma att krävas för att lindra dessa konsekvenser. EU:s medlemsstater uppmanas att aktivt bidra till denna debatt.
 3. Europaparlamentet uppmanar EU-medlemsstaterna att medverka aktivt i den årliga interaktiva debatten om funktionshindrades rättigheter, liksom i diskussionerna om rätten till sanning (som gruppen av länder i Latinamerika och Västindien, Grulac, tagit initiativ till och som koncentrerar sig på den historiska sanningen om förtrycket), och det årliga mötet om barnets rättigheter.
 4. Europaparlamentet betonar vikten av gemensamma EU-ståndpunkter i frågor som ska diskuteras under det trettonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter, även om villkoren för EU-medlemsstaternas åtgärder i FN:s råd för mänskliga rättigheter ännu inte är helt tydliga till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande.

Arbetet i FN:s råd för mänskliga rättigheter

5. Europaparlamentet uppmanar på nytt EU:s medlemsstater att aktivt motsätta sig alla försök att urholka begreppet om de mänskliga rättigheternas universalitet, odelbarhet och ömsesidiga beroende samt att aktivt verka för att FN:s råd för mänskliga rättigheter ska ägna lika mycket uppmärksamhet åt alla former av diskriminering, däribland diskriminering på grund av kön, ras, ålder, sexuell läggning och religion eller övertygelse.
6. Europaparlamentet varnar för en överdriven politisering av FN:s råd för mänskliga rättigheter, eftersom det skulle hindra organet från att fullgöra sin uppgift. Parlamentet framhåller att landsspecifika resolutioner är viktiga för att ta upp allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna. Parlamentet fördömer starkt bruket av blockerande förslag i dessa frågor och är besviken över att sådana förekom under det elfte extra mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter, vilket förhindrade antagandet av en konsekvent och samstämmig slutlig resolution om situationen i Sri Lanka.

Torsdagen den 25 februari 2010

7. Europaparlamentet välkomnar det trettonde extra möte om Haiti som hölls på Brasiliens initiativ, vilket syftade till att se till att hänsyn togs till människorättsdimensionen i återuppbyggnadsarbetet efter den förödande jordbävningen, samt de nydanande inslagen, såsom det faktum att en särskild session anordnades efter en naturkatastrof och att specialiserade FN-organ deltog och kunde bidra till debatten med sin sakkunskap. Parlamentet understryker den viktiga roll som den oberoende experten på mänskliga rättigheter har i Haiti när det gäller att inordna människorättsarbetet i FN:s övergripande insatser och givarledda initiativ till stöd för Haiti. Parlamentet uppmanar FN:s medlemsstater att följa upp mötet genom att se till att frågor om mänskliga rättigheter integreras i FN:s övergripande insatser till stöd för Haiti, och att särskild hänsyn tas till sårbara personer, såsom barn.

8. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att prioritera särskilda insatser från FN:s råd för mänskliga rättigheter för att stoppa människorättsbrotten mot civilbefolkningen i krig och i våldsamma konflikter, däribland det våld som specifikt riktar sig mot kvinnor och barn och problemet med barns-olddater.

9. Europaparlamentet beklagar att FN:s råd för mänskliga rättigheter inte klarat att tillräckligt snabbt hantera andra allvarliga människorättsituationer. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att fördöma brott mot de mänskliga rättigheterna och aktivt medverka till att särskilda mekanismer inrättas inom FN:s råd för mänskliga rättigheter för att hantera människorättskriserna i Afghanistan, Guinea-Conakry, Iran, Jemen, Irak och Västsahara. Parlamentet upprepar att det ingår i FN:s mandat att övervaka människorätts-situationen i Västsahara.

10. Europaparlamentet håller fast vid sin syn på "religionskränkning" och understryker att man förvisso måste arbeta aktivt med att bekämpa diskriminering av religiösa minoritetsgrupper, men att det inte är lämpligt att föra in begreppet religionskränkning i protokollet om kompletterande stadgar avseende rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och andra typer av diskriminering. Parlamentet uppmanar FN:s medlemsstater att fullt ut genomföra de befintliga stadgorna om yttrande-, religions- och trosfrihet.

11. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till EU:s medlemsstater att i inrikespolitiken se till att de mänskliga rättigheterna respekteras, eftersom EU:s ställning i FN:s råd för mänskliga rättigheter försvagas om de inte gör det.

12. Förenta staterna medverkar på nytt i FN:s organ, och landet har valts in som medlem i FN:s råd för mänskliga rättigheter. Europaparlamentet välkomnar detta, liksom Förenta staternas konstruktiva arbete med yttrandefrihetsfrågor vid den 64:e sessionen i FN:s generalförsamling och med handlingsplanen för uppföljning av konferensen för utvärdering av åtagandena från Durban. Parlamentet uppmanar Förenta staterna och EU-länderna att fortsätta på denna väg och att i framtiden samarbeta till fullo om sådana initiativ.

13. Europaparlamentet är oroat över Irans kandidatur till valet till FN:s råd för mänskliga rättigheter, som ska äga rum i maj 2010. Parlamentet upprepar sitt motstånd till den praxis som går under benämningen "clean slates" (vilket innebär att man inom en region ställer upp lika många kandidater som det finns platser) i valet till FN:s råd för mänskliga rättigheter, och begär att det i stället hålls konkurrenspräglade val för samtliga regionala grupper, samt uppmanar med eftertryck EU att göra sitt yttersta för att förhindra att länder som har eller har haft de största människorättsproblemen väljs in i FN:s råd för mänskliga rättigheter.

14. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att fortsätta att kräva att det ska fastställas kriterier för val till FN:s råd för mänskliga rättigheter, och i synnerhet att samarbete enligt mandatet för FN:s särskilda förfaranden ska bli ett minimikrav. Parlamentet uppmanar EU att gå i täten för att tillsammans med partner i ett tvärregionalt samarbete ta fram ett antal riktlinjer som ska användas vid sådana val.

15. Europaparlamentet vill se en effektiv övervakning av genomförandet av de särskilda förfarandena och av organens slutsatser och rekommendationer inom ramen för förfarandet med den allmänna återkommande utvärderingen för varje land.

16. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att göra sitt yttersta för att bevara mandatet för FN:s särskilda förfaranden. Parlamentet begär att FN:s särskilda rapportör för Myanmar och för Nordkorea ska få förnyat mandat och efterlyser ett nytt, landsspecifikt mandat för Demokratiska republiken Kongo, med tanke på den försämrade humanitära situationen där.

Torsdagen den 25 februari 2010

17. Europaparlamentet välkomnar studien "Joint study on global practices in relation to secret detention in the context of countering terrorism" (den gemensamma studien av internationell praxis för hemlig internering i kampen mot terrorism) som kommer att diskuteras vid det trettonde mötet. EU:s medlemsstater uppmanas att stödja studien och göra en fullgod uppföljning av rapporten, i enlighet med Europaparlamentets tidigare ståndpunkter i denna fråga, särskilt dess resolutioner av den 19 februari 2009⁽¹⁾ och av den 14 februari 2007⁽²⁾ om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar.

18. Europaparlamentet uppmanar EU att ta aktiv del i kommande möten i den allmänna återkommande utvärderingen, för att garantera att processen är rättvis och att resultatet stöder och följer upp FN:s särskilda förfaranden och med organens slutsatser och rekommendationer, bland annat genom att tillhandahålla det tekniska stöd som behövs för att se till att slutsatserna och rekommendationerna genomförs.

19. Europaparlamentet uppmanar unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och medlemsstaterna att arbeta för en stark gemensam ståndpunkt från EU:s sida i fråga om uppföljningen av Goldstone-rapporten från informationsuppdraget om konflikten i Gaza och södra Israel, där man offentligt begär att rapportens rekommendationer ska genomföras och ansvarsskyldighet garanteras för alla kränkningar av internationell rätt, inbegripet påstådda krigsbrott, och där man uppmanar båda parter i konflikten att göra utredningar som uppfyller internationella standarder med avseende på oberoende, opartiskhet, insyn, snabbhet och effektivitet, i enlighet med FN:s generalförsamlings resolution A/64/L.11. Parlamentet framhåller att det för att uppnå en rättvis och varaktig fred i Mellanöstern är absolut nödvändigt att internationell rätt om mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt tillämpas av samtliga parter.

20. Europaparlamentet uppmanar unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och EU-medlemsstaterna att aktivt övervaka i vilken grad Goldstone-rapportens rekommendationer genomförs, genom att samråda med EU:s externa uppdrag och icke-statliga fältorganisationer på detta område. Rekommendationerna och tillhörande observationer bör ingå i EU:s dialoger med båda parter och i EU:s ståndpunkter i internationella forum.

21. Europaparlamentet betonar att, även om utvärderingen av FN:s råd för mänskliga rättigheter inte är en punkt som direkt ska behandlas under det trettonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter, behövs det en utvärderingsprocess som är öppen för insyn och i vilken alla kan delta, även icke-statliga organisationer, det civila samhället och alla andra berörda parter.

22. Parlamentet betonar att utvärderingen av FN:s råd för mänskliga rättigheter inte får hindra organet från att fortsätta sitt viktiga arbete avseende brott mot de mänskliga rättigheterna.

23. Europaparlamentet uppmanar EU-medlemsstaterna att, inför det kommande första sammanträdet för arbetsgruppen för utvärdering av FN:s råd för mänskliga rättigheter, inrättad genom resolution A/HRC/12/L.28, komma fram till en gemensam ståndpunkt i denna fråga liksom till en effektiv och proaktiv förhandlingsstrategi. Parlamentet betonar vikten av en gemensam EU-ståndpunkt om utvärderingen av FN:s råd för mänskliga rättigheter och uppmanar EU-medlemsstaterna att respektera gemensamt överenskomna "absoluta gränser".

24. Europaparlamentet uppmanar sitt utskott för utrikesfrågor att utarbeta en rekommendation till rådet för att i god tid medverka till EU:s ståndpunkt om den kommande utvärderingen.

25. Europaparlamentet noterar behovet av en mer omfattande diskussion, men anser att man i samband med utvärderingen bör se till att kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter förblir oberoende, och att man bör säkra och om möjligt förstärka de särskilda förfarandena samt garantera möjligheten för FN:s råd för mänskliga rättigheter att ta upp specifika brott mot de mänskliga rättigheterna genom landsspecifika resolutioner och mandat. Parlamentet framhåller de mänskliga rättigheternas odelbarhet, vare sig det rör sig om sociala, ekonomiska, kulturella, medborgerliga eller politiska rättigheter. Parlamentet noterar diskussionerna om olika sätt att stärka FN:s råd för mänskliga rättigheter utan att behöva tillgripa det institutionsuppbyggande åtgärds paketet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0073.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2007)0032.

Torsdagen den 25 februari 2010

EU:s medverkan

26. Europaparlamentet ser med erkännande på EU:s och dess medlemsstaters aktiva medverkan i arbetet i FN:s råd för mänskliga rättigheter, och gratulerar Belgien till landets hittills framgångsrika ordförandeskap samt välkomnar det spanska EU-ordförandeskapets prioriteringar på människorättsområdet.

27. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att fortsätta sina insatser för att främja en allmän ratificering av Romstadgan och antagandet av nödvändig nationell genomförandelagstiftning i enlighet med rådets gemensamma ståndpunkt 2003/444/Gusp av den 16 juni 2003 om den internationella brottmålsdomstolen och handlingsplanen från 2004 för att följa upp den gemensamma ståndpunkten ⁽¹⁾. Parlamentet erkänner också avtalet mellan Europeiska unionen och Internationella brottmålsdomstolen om samarbete och bistånd och uppmanar EU och dess medlemsstater att i enlighet med avtalet samarbeta fullt ut med domstolen och ge den allt nödvändigt stöd. Parlamentet konstaterar att den första konferensen för översyn av Romstadgan som hålls i Kampala (Uganda) den 31 maj–11 juni 2010 kommer att bli ett avgörande steg i den fortsatta utvecklingen av domstolen.

28. Europaparlamentet anser att EU:s nya institutionella struktur öppnar för en möjlighet att förbättra EU-åtgärdernas samstämmighet, synlighet och trovärdighet i FN:s råd för mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att se till att praktiska åtgärder vidtas för att genomföra Lissabonfördraget, så att man kan undvika en alltför lång övergångsperiod som skulle skada unionens trovärdighet, samt att se till att de nya åtgärderna förbättrar EU:s möjligheter till interregional genomslagskraft och till samarbete om gemensamma initiativ med länder från andra block.

29. Europaparlamentet uppdrar åt sin delegation för det trettonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter att ta upp de problem som har påpekats i denna resolution, och uppmanar delegationen att rapportera till underutskottet för mänskliga rättigheter om sitt besök. Europaparlamentet bör fortsätta att sända delegationer till relevanta möten som anordnas av FN:s råd för mänskliga rättigheter.

*

* *

30. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s säkerhetsråd, FN:s generalsekreterare, ordföranden för FN:s generalförsamlings 64:e sammanträde, ordföranden för FN:s råd för mänskliga rättigheter, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter samt den EU-FN-arbetsgrupp som inrättats av utrikesutskottet.

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/l_15020030618sv00670069.pdf

Torsdagen den 25 februari 2010

Peking +15 – FN:s handlingsplan för jämställdhet

P7_TA(2010)0037

Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2010 om Peking +15 – FN:s handlingsplan för jämställdhet

(2010/C 348 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den fjärde internationella kvinnokonferensen som hölls i Peking i september 1995, den förklaring och den handlingsplan som antogs i Peking samt de påföljande slutdokument som blev resultatet och som antogs vid Förenta nationernas särskilda sessioner Peking +5 och Peking +10 om ytterligare åtgärder och initiativ för att genomföra Pekingförklaringen och den handlingsplan som antogs den 9 juni 2000 respektive den 11 mars 2005,
- med beaktande av FN:s konvention från 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (Cedaw),
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 14 september 2009 om ett "enhetligt FN-system" (A/RES/63/311) som starkt stöder konsolideringen av olika jämställdhetsenheter till en enda enhet,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 2, 3, 4, 5, 21 och 23,
- med beaktande av artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen där värden som är gemensamma för medlemsstaterna betonas, såsom mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män,
- med beaktande av artikel 19 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilken diskriminering på grund av kön ska bekämpas,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 1 mars 2006 "En färdplan för jämställdhet 2006–2010" (KOM(2006)0092),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 2 december 1998 som fastställer att den årliga översynen av genomförandet av handlingsplanen från Peking ska innefatta ett förslag om ett antal kvantitativa och kvalitativa indikatorer och referensramar,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet från EU-ministrarna med ansvar för jämställdhet den 4 februari 2005 i samband med tioårsöversynen av handlingsplanen från Peking, där de bland annat återigen bekräftar sitt starka stöd och engagemang för ett fullständigt och effektivt genomförande av förklaringen och handlingsplanen från Peking,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 2–3 juni 2005 där medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att stärka de institutionella mekanismerna för främjande av jämställdhet och skapa en ram för utvärdering av genomförandet av handlingsplanen från Peking, i syfte att åstadkomma en mer konsekvent och systematisk övervakning av framstegen,

Torsdagen den 25 februari 2010

- med beaktande av den europeiska pakten för jämställdhet som antogs av Europeiska rådet i mars 2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 14 maj 2007 om jämställdhet och kvinnors egenmakt i utvecklingssamarbetet,
- med beaktande av den omfattande rapport som utarbetades av Europeiska unionens svenska ordförandeskap, "Beijing +15: The Platform for Action and the European Union", där man visar på de hinder som gör att jämställdheten inte kan förverkligas fullt ut,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 1995 om den fjärde internationella kvinnokonferensen i Peking "Jämställdhet, utveckling och fred" ⁽²⁾ och av den 10 mars 2005 om uppföljningen av handlingsprogrammet från FN:s fjärde kvinnokonferens (Beijing +10) ⁽³⁾,
- med beaktande av de muntliga frågorna av den 26 januari 2010 till kommissionen och rådet om Peking + 15 – FN:s handlingsplan för jämställdhet (O-0006/2010 – B7-0007/2010, O-0007/2010 – B7-0008/2010),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Trots de ansträngningar som har gjorts har inte de strategiska målen i handlingsplanen från Peking uppfyllts, utan den bristande jämställdheten och könsstereotyperna lever kvar med kvinnor i underordnad ställning till männen på de områden som tas upp i handlingsplanen.
 - B. Jämställdhet har skrivits in i EG-fördraget som en grundläggande princip och ett viktigt mål och handlingsområde för Europeiska unionen, och att låta jämställdhetsperspektivet genomsyra all verksamhet är ett särskilt uppdrag för unionen.
 - C. Kvinnors och flickors fulla åtnjutande av alla mänskliga rättigheter är en oförytterlig, väsentlig och odelbar del av de universella mänskliga rättigheterna och en förutsättning för en förbättring av kvinnors och flickors ställning och främjandet av fred, trygghet och utveckling.
 - D. Det är avgörande att män och pojkar deltar aktivt i politik och program som främjar jämställdhet och att män erbjuder realistiska möjligheter att på lika villkor dela familje- och hushållsansvaret med kvinnor, särskilt genom pappaledighet.
 - E. I flera viktiga sakfrågor drar konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och handlingsplanen från Peking åt samma håll, eftersom många av de viktigaste frågorna i handlingsplanen uttryckligen tas upp i konventionen.
 - F. Det har gått 30 år sedan undertecknandet av konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (Cedaw) den 18 december 1979 och 10 år sedan undertecknandet av det fakultativa protokollet till konventionen, som ger Cedaw kommittén befogenhet att ta emot klagomål från enskilda. Hittills har 186 länder ratificerat konventionen och 98 av dessa har ratificerat det fakultativa protokollet.
 - G. Det bestämdes att man på det 54:e mötet i den av FN:s ekonomiska och sociala råd inrättade kvinnokommission (det så kallade Peking +15 mötet) ska diskutera översynen av handlingsplanen från Peking och möjligheten att bidra till utformningen av ett jämställdhetsperspektiv för att fullt ut förverkliga millennieutvecklingsmålen.

⁽¹⁾ EG-bulletinen 3–2002, punkt I.13.

⁽²⁾ EGT C 166, 3.7.1995, s. 92.

⁽³⁾ EUT C 320 E, 15.12 2005, s. 247.

Torsdagen den 25 februari 2010

1. Europaparlamentet betonar att trots de framsteg som har gjorts med att uppnå de strategiska målen i handlingsplanen från Peking lever den bristande jämställdheten och könsstereotyperna kvar med kvinnor i underordnad ställning till männen på de områden som tas upp i handlingsplanen.
2. Europaparlamentet tycker att det är beklagligt att tillförlitliga och jämförande uppgifter inte levereras i tid, varken på nationell nivå eller på EU-nivå, för de indikatorer som ska användas vid uppföljningen av handlingsplanen från Peking och som redan utvecklats inom de kritiska områden som identifieras i denna, bl.a. kvinnor och fattigdom, våld mot kvinnor, institutionella mekanismer, kvinnor och väpnade konflikter och flickors situation.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidareutveckla den årliga översynen av genomförandet av handlingsplanen från Peking och att utnyttja indikatorerna och de analytiska rapporterna effektivt och på ett sätt som kan vara till hjälp för de olika politikområdena samt tjäna som utgångspunkt för nya initiativ för att uppnå jämställdhet.
4. Europaparlamentet anser att kommissionen måste lägga fram en halvtidsplan för den regelbundna uppföljningen och översynen av de indikatorer som redan utvecklats för uppföljningen av handlingsplanen från Peking och att använda alla tillgängliga resurser för integreringen av ett jämställdhetsperspektiv, även expertis från kommissionens högnivågrupp.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin uppföljning av färdplanen ta hänsyn till följande: den ekonomiska och finansiella krisen, klimatförändringarnas följder för kvinnor, hållbar utveckling, samhällets åldrande och situationen för kvinnor från etniska minoriteter, särskilt romer, samt följande gällande prioriteringar i färdplanen: ett ekonomiskt oberoende för kvinnor och män, inklusive led 1.6 om kampen mot flerfaldig diskriminering av kvinnor från etniska minoriteter och invandrarkvinnor, möjligheten att förena arbete, familje- och privatliv, lika medverkan av kvinnor och män vid beslutfattande, avskaffandet av könsrelaterat våld, avskaffandet av könsstereotyper i samhället och främjandet av jämställdhet i utrikes- och biståndspolitik.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vidta fler åtgärder för att öka kvinnors medbestämmande och förbättra jämställdheten och beaktandet av jämställdhetsperspektivet inom utvecklingssamarbetet, bland annat genom att fullborda och anta en handlingsplan för jämställdhet för EU, i enlighet med Parisdeklarationen om ett effektivt bistånd samt handlingsplanen från Accra.
7. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att stärka kopplingen till handlingsplanen från Peking när den utarbetar strategin för uppföljning av färdplanen, och att förbättra överensstämmelsen mellan EU:s jämställdhetsstrategi och insatserna för att uppnå målen i handlingsplanen från Peking.
8. Europaparlamentet stöder inrättandet av en ny FN-enhet för jämställdhet, som ska ha både strategiska och operativa uppgifter, och uppmanar samtliga FN länder, i synnerhet EU länderna, att se till att den nya enheten får stora ekonomiska och mänskliga resurser och leds av en biträdande generalsekreterare för FN med ansvar för jämställdhet.
9. Europaparlamentet understryker att sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter är en väsentlig del av kvinnors rättigheter, och att insatser för att förbättra kvinnors reproduktiva hälsa och rättigheter måste intensifieras, både i Europa och i resten av världen.
10. Europaparlamentet betonar att sexuell och reproduktiv hälsa är en väsentlig del av agendan för att säkra kvinnors hälsa.
11. Europaparlamentet betonar att abort inte bör främjas som en familjeplaneringsmetod, och att åtgärder i samtliga fall bör vidtas för att säkra human behandling och rådgivning för kvinnor som gjort abort.

Torsdagen den 25 februari 2010

12. Europaparlamentet uppmanar EU att, inom ramen för det nya regelverk som har inrättats genom Lissabonfördraget, bli part till konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (Cedaw) och dess fakultativa protokoll.
 13. Europaparlamentet uppmanar Europeiska jämställdhetsinstitutet (EIGE) att främja ett kunskapsutbyte mellan medlemsstaterna på alla de områden som tas upp i handlingsplanen från Peking via programmet för utbyte av bästa praxis i fråga om jämställdhet, i syfte att förstärka genomförandet av de åtaganden som anges i handlingsplanen.
 14. Europaparlamentet anser att man i samband med översynen av Lissabonstrategin 2010 bör inkludera en tydlig prioritering/ett särskilt avsnitt om jämställdhet tillsammans med nya mål, stärka kopplingen till handlingsplanen från Peking och använda indikatorerna från Peking som tagits fram för uppföljning av denna för att öka jämställdhetsperspektivet i de nationella reformprogrammen och i de nationella strategirapporterna om social trygghet och social integration.
 15. Europaparlamentet ber kommissionen att regelbundet se över framstegen på de kritiska områden som identifieras i handlingsplanen från Peking, för vilka indikatorer för uppföljningen av handlingsplanen redan har antagits.
 16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsländerna att anta och genomföra särskilda jämställdhetsåtgärder, däribland aktiva åtgärder, för att skynda på utvecklingen mot verklig jämställdhet och verka för att kvinnor och flickor ska åtnjuta fullständiga mänskliga rättigheter.
 17. Europaparlamentet välkomnar den tyngd som ges åt jämställdhet mellan kvinnor och män i det spanska ordförandeskapets planer.
 18. Europaparlamentet påpekar att en integrering av jämställdhetsperspektivet och särskilda åtgärder för att uppnå jämställdhet är strategier som stöder varandra och att strukturer och metoder måste förstärkas och användas ändamålsenligt såväl på nationell nivå som på EU nivå.
 19. Europaparlamentet uppmanar EIGE att vidareutveckla strategier och verktyg för en integrering av jämställdhetsperspektivet, särskilt när det gäller konsekvensanalyser ur ett jämställdhetsperspektiv och analyser av fördelningen av de ekonomiska resurserna ur ett jämställdhetsperspektiv.
 20. Europaparlamentet upprepar behovet av att systematiskt genomföra och övervaka integreringen av ett jämställdhetsperspektiv även när det gäller lagstiftning, finansiella och andra centrala processer, samt strategier, program och projekt inom olika policyområden, inklusive ekonomisk politik och integrationspolitik, den öppna samordningsmetoden både för sysselsättning och för socialt skydd och social delaktighet, strategin för hållbar utveckling i Europeiska unionen, ramarna för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet, utrikes- och biståndspolitiken samt den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken. Ett systematiskt användande av de indikatorer som utvecklats för uppföljningen av handlingsplanen från Peking inom alla relevanta policyområden och processer ska främjas.
 21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och FN:s generalsekreterare.
-

Torsdagen den 25 februari 2010

Grönbok om reform av den gemensamma fiskeripolitiken

P7_TA(2010)0039

Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2010 om grönboken om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken (2009/2106(INI))

(2010/C 348 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2002 om kommissionens grönbok om den framtida gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾,
- med beaktande av Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982,
- med beaktande av 1995 års avtal om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (New York-avtalet av den 4 augusti 1995),
- med beaktande av FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske av den 31 oktober 1995,
- med beaktande av den rådgivande europeiska kommissionen för inlandsfiskes (EIFAC) uppförandekod för fritidsfiske från maj 2008,
- med beaktande av slutförklaringen från världstoppmötet om hållbar utveckling den 26 augusti–4 september 2002 i Johannesburg,
- med beaktande av EU:s förnyade strategi för hållbar utveckling, som antogs av Europeiska rådet den 15–16 juni 2006,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi) ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens roll för att genomföra en ekosystemansats i havsförvaltningen (KOM(2008)0187) och parlamentets resolution av den 13 januari 2009 om den gemensamma fiskeripolitiken och en ekosystemansats i fiskeförvaltningen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om rättighetsbaserade förvaltningsinstrument för fisket (KOM(2007)0073) och parlamentets resolution av den 10 april 2008 om rättighetsbaserade förvaltningsinstrument för fisket ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT C 271 E, 7.11.2002, s. 67.

⁽³⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2009)0009.

⁽⁵⁾ EUT C 247 E, 15.10.2009, s. 1.

Torsdagen den 25 februari 2010

- med beaktande av kommissionens meddelande "Att genomföra hållbarhet inom EU:s fiske genom maximal hållbar avkastning" (KOM(2006)0360) och parlamentets resolution av den 6 september 2007 om att genomföra hållbarhet inom EU:s fiske genom maximal hållbar avkastning ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "En politik för att minska oönskade bifångster och stoppa bruket att kasta fångst överbord inom EU:s fiske" (KOM(2007)0136) och parlamentets resolution av den 31 januari 2008 om en politik för att minska oönskade bifångster och stoppa bruket att kasta fångst överbord inom EU:s fiske ⁽²⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 24 april 2009 om styrelseformerna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken: Europaparlamentet, de regionala rådgivande nämnderna och övriga aktörer ⁽³⁾, och den 6 september 2006 om handlingsplanen 2006–2008 för förenkling och förbättring av den gemensamma fiskeripolitiken ⁽⁴⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 3 september 2008 "En europeisk strategi för havs- och sjöfartsforskning – Samstämmiga ramar inom det europeiska området för forskningsverksamhet för att främja en hållbar användning av oceaner och hav" (KOM(2008)0534) och parlamentets resolution av den 19 februari 2009 om tillämpad forskning inom den gemensamma fiskeripolitiken ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 6 juli 2005 om förslaget till rådets förordning om Europeiska fiskerifonden ⁽⁶⁾, den 15 juni 2006 om kustfiske och problem för fiskare som idkar kustfiske ⁽⁷⁾, den 15 december 2005 om kvinnliga nätverk: fiskeri, jordbruk och diversifiering ⁽⁸⁾ och den 28 september 2006 om förbättring av fiskerinäringens ekonomiska läge ⁽⁹⁾,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 7/2007 om kontroll-, inspektions- och sanktions-systemen när det gäller bestämmelserna för bevarande av gemenskapens fiskeresurser, rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske ⁽¹⁰⁾, rådets förordning (EG) nr 1006/2008 av den 29 september 2008 om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten och om tillträde för fartyg från tredjeland till gemenskapens vatten ⁽¹¹⁾, rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs ⁽¹²⁾ och parlamentets resolutioner av den 23 februari 2005 ⁽¹³⁾, den 15 februari 2007 ⁽¹⁴⁾, den 5 juni 2008 ⁽¹⁵⁾, den 10 april 2008 ⁽¹⁶⁾ och den 22 april 2009 ⁽¹⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 december 2007 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter ⁽¹⁸⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om inledning av en debatt om en gemenskapsmodell för miljömärkningsprogram för fiskeriprodukter (KOM(2005)0275) och parlamentets resolution av den 7 september 2006 om samma ämne ⁽¹⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 228.

⁽²⁾ EUT C 68 E, 21.3.2009, s. 26.

⁽³⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2009)0317.

⁽⁴⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 155.

⁽⁵⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2009)0065.

⁽⁶⁾ EUT C 157 E, 6.7.2006, s. 324.

⁽⁷⁾ EUT C 300 E, 9.12.2006, s. 504.

⁽⁸⁾ EUT C 286 E, 23.11.2006, s. 519.

⁽⁹⁾ EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 417.

⁽¹⁰⁾ EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 286, 29.10.2008, s. 33.

⁽¹²⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽¹³⁾ EUT C 304 E, 1.12.2005, s. 258.

⁽¹⁴⁾ EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 502.

⁽¹⁵⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2008)0245.

⁽¹⁶⁾ EUT C 247 E, 15.10.2009, s. 87.

⁽¹⁷⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2009)0255.

⁽¹⁸⁾ EUT C 305 E, 18.12.2008, s. 271.

⁽¹⁹⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 233.

Torsdagen den 25 februari 2010

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och parlamentets resolution av den 7 maj 2009 om parlamentets nya roll och ansvar vid genomförandet av Lissabonfördraget ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juli 2007 om "Unionens framtida havspolitik: En europeisk vision för oceanerna och haven" ⁽²⁾ och den 2 september 2008 om fiske och vattenbruk inom ramen för den integrerade förvaltningen av kustområden i Europa ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2009 "2050: Framtiden börjar i dag – rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatfrågan" ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2009 om EU:s strategi inför Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 december 2008 om utarbetandet av en europeisk förvaltningsplan för skarvar för att minska skarvarnas allt större inverkan på fiskebestånden, fisket och vattenbruket ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelanden om en integrerad havspolitik, särskilt "Riktlinjer för en integrerad strategi för havspolitik: mot en bästa praxis för integrerade styrelseformer för havet och samråd med intressenter" (KOM(2008)0395), "Färdplan för fysisk planering i kust- och havsområden: Att uppnå gemensamma principer för EU" (KOM(2008)0791), "Utveckling av den internationella dimensionen av EU:s integrerade havspolitik" (KOM(2009)0536) och "Lägesrapport om EU:s integrerade havspolitik" (KOM(2009)0540),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Mot en hållbar framtid för vattenbruket – Nya impulser för strategin för hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket" (KOM(2009)0162),
- med beaktande av kommissionens grönbok "Reform av den gemensamma fiskeripolitiken" (KOM(2009)0163),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A7-0014/2010), och av följande skäl:
 - A. Det är av avgörande betydelse att fiskbestånden bevaras om fiskerinäringen ska kunna försörja allmänheten med fisk och försäkra en balanserad kost både i de enskilda medlemsstaterna och i Europeiska unionen som helhet. Näringen ger också ett viktigt bidrag till kustområdenas socioekonomiska välbefinnande, den lokala utvecklingen, sysselsättningen, upprätthållandet och skapandet av ekonomiska verksamhet uppåt och nedåt i produktionskedjorna, leveranserna av färsk fisk och bevarandet av lokala kulturtraditioner.
 - B. Förenta Nationernas havsrättskonvention från 1982 bör konsekvent ligga till grund för regleringen av den gemensamma fiskeripolitiken, framför allt för dess bestämmelser om internationell förvaltning av fiskerisektorn.

⁽¹⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 531.

⁽³⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2008)0382.

⁽⁴⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2009)0042.

⁽⁵⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P7_TA(2009)0089.

⁽⁶⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P6_TA(2008)0583.

Torsdagen den 25 februari 2010

- C. Reformen av den gemensamma fiskeripolitiken måste beakta EU:s miljöpolitik, som är inskriven i fördragen, och Balideklarationen från december 2007.
- D. Europeiska unionen omfattas av internationell rätt. I enlighet med bestämmelserna i fördragen och reglerna för EU:s funktionssätt är ett av EU:s uttryckliga syften att garantera ekonomisk, social och politisk integration inom de olika politikområdena, inbegripet den gemensamma fiskeripolitiken.
- E. Den gemensamma fiskeripolitikens grundläggande mål, såsom de fastställs i förordning (EG) nr 2371/2002, är att säkerställa att fiskerisektorn utvecklas och utnyttjas på ett hållbart sätt i ekonomiskt och socialt hänseende och att levande akvatiska resurser bevaras, vilket är en förutsättning för såväl dagens som framtidens fiskeriverksamhet.
- F. Den gemensamma fiskeripolitiken har inte lyckats uppfylla sitt grundläggande mål och har visat att en uppifrån-och-ner-metod och en alltför centraliserad politik inte fungerar.
- G. De europeiska haven skiljer sig åt, och flottan och de olika typer av fiske som bedrivs i de olika haven har sina särdrag.
- H. Rådet fastställde i sin resolution av den 3 november 1976, och särskilt i bilaga VII till denna, åtgärder för att trygga de särskilda behoven i de områden där lokalbefolkningen i mycket hög grad är beroende av fiske och därtill knutna verksamheter.
- I. I enlighet med artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 ska den gemensamma fiskeripolitiken omfatta bevarande, förvaltning och utnyttjande av levande akvatiska resurser, vattenbruk samt beredning och avsättning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, när sådana verksamheter bedrivs inom medlemsstaternas territorier eller i gemenskapens fiskevatten eller av gemenskapens fiskefartyg eller medborgare i medlemsstaterna, utan att det påverkar flaggstatens primära ansvar.
- J. 88 procent av gemenskapens fiskbestånd fiskas över maximal hållbar avkastning, och 30 procent av dessa bestånd ligger under de säkra biologiska gränserna, vilket har allvarliga konsekvenser för industrins fortlevnad.
- K. Genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken inverkar direkt på mycket omfattande områden såsom miljöskydd, klimatförändringar, säkerhet, folkhälsa, konsumentskydd och regional utveckling, inrikeshandel och internationell handel, relationer med tredjeländer samt utvecklingssamarbete. Det är därför av största vikt att garantera en lämplig och skrupulös harmonisering mellan dessa områden utan att göra avsteg från subsidiaritetsprincipen.
- L. I enlighet med direktiv 2008/56/EG bör medlemsstaterna vidta de åtgärder som behövs för att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i EU:s marina miljö till 2020, vilket kommer att kräva en reglering av fiskeriverksamheterna inom den gemensamma fiskeripolitiken.
- M. Inkomstskillnaderna är uppenbara mellan den del av befolkningen som lever av fisket och andra befolkningsgrupper. Det är viktigt att garantera denna del av befolkningen en skälig levnadsstandard, särskilt genom att höja den enskildes inkomster.
- N. Den nuvarande geopolitiska, ekonomiska och sociala situationen och utarbetandet av en strategisk handlingsplan för bevarande och hållbar utveckling av oceanerna och haven i Europa och i världen (en integrerad havspolitik) motiverar vårt åtagande att upprätta en gemensam fiskeripolitik som är hållbar ur ett miljömässigt och socioekonomiskt perspektiv, och för vilken Europaparlamentets beslutsbefogenheter förstärks genom Lissabonfördraget.
- O. Fiske är en av de verksamheter som utnyttjar havet och dess resurser mest, och därför bör fiske betraktas som en central del vid utformningen av den integrerade havspolitikerna.

Torsdagen den 25 februari 2010

- P. Den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), som samlar forskare från hela världen, har granskat följderna av klimatförändringarna och kommit fram till att ett mycket stort antal ekosystem hotas av en tidigare aldrig skådad kombination av störningar kopplade till klimatförändringen.
- Q. De begränsningar som råder i de yttersta randområdena och som på grund av sin särskilda och övergripande natur och sammanlagda verkan särskiljer dessa områden från unionens övriga regioner med geografiska och/eller demografiska problem har erkänts i EU:s primärrätt och har nyligen också förts in i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- R. För att bidra till ökad delaktighet och förbättra effektiviteten bör den gemensamma fiskeripolitiken organiseras så att den på ett övergripande sätt engagerar alla parter som är direkt eller indirekt knutna till sektorn, såsom yrkes- och fritidsfiskare, vattenbrukare, beredningsföretag, återförsäljare, fartygsägare, företrädare för dessa grupper, det civila samhället (inklusive miljö- och utvecklingsorganisationer), forskare och institutionella beslutsfattare.
- S. Den nya reformen av den gemensamma fiskeripolitiken bör redan i sig medföra att fiskeripolitiken i högre grad överensstämmer med bestämmelserna för den inre marknaden.
- T. Trots vissa framsteg efter 2002 års reform av den gemensamma fiskeripolitiken, kvarstår allvarliga problem med överkapaciteten i fiskeflottan och bristen på vissa fiskeresurser; omfattningen av dessa problem skiljer sig från en region till en annan och har förvärrats under de senaste åren, vilket har fått allvarliga negativa effekter på arter utanför målgruppen och på den marina miljön i allmänhet och försatt ekosystemen i dåligt skick.
- U. Problem såsom överkapacitet och bristande fiskeresurser bör inte uppfattas som inhemska eller universella med tanke på den stora variation som finns mellan olika fiskeflottor och olika typer av fiske. Lösningar på sådana problem bör utarbetas och genomföras på ett sätt som tar hänsyn till de stora regionala skillnader som finns runt om i EU.
- V. Våra hav har kapacitet att rymma större volymer fisk än i dagsläget, och om bestånden får möjlighet att återhämta sig skulle det bli möjligt att öka fiskekvoterna avsevärt och samtidigt bevara hållbarheten.
- W. Mängden fisk som kastas överbord är oacceptabelt hög och uppgår i extrema fall enligt fiskarna själva till 80 procent av deras totala fångst.
- X. Strategin för bevarande och förvaltning står för det största misslyckandet inom den gemensamma fiskeripolitiken och har inte ändrats eller uppdaterats sedan den utformades. Det är därför nödvändigt att utforma en ny modell för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna.
- Y. Med utgångspunkt i sina åtaganden i internationella fora har Europeiska unionen infört en förvaltning av fiskeresurserna som möjliggör maximal hållbar avkastning, tillämpning av försiktighetsprincipen och en ekosystembaserad strategi som mål för fiskeripolitiken.
- Z. Det är inte omöjligt att upprätthålla moderna, konkurrenskraftiga, miljövänliga och säkra fiskeflottor och samtidigt minska fiskekapaciteten, vilket i praktiken redan har gjorts, i varierande grad, i flera medlemsstater på grundval av tillförlitlig vetenskaplig forskning för att skapa bättre överensstämmelse mellan kapaciteten och tillgängliga resurser. De berörda parterna har föreslagit åtgärder som inte försämrar situationen inom sektorn utan som får aktiva och gradvisa effekter, t.ex. åtgärder för att utöka fiskbiomassan, minska antalet fiskedagar, införa biologiska skydds zoner och uppgradera det småskaliga fisket.

Torsdagen den 25 februari 2010

- AA. Fisket hör till den ekonomiska verksamhet som blivit mest lidande av att fiskeresurserna utarmats till följd av det dåliga hälsotillståndet inom havens ekosystem. I framtiden kommer fiskets hållbarhet att vara beroende av om man kan vända denna tendens samtidigt som hälsonivån och balansen i havets ekosystem i sin helhet återställs. Därför bör denna sektor själv bidra till att återställa en balans som gör det möjligt att bedriva ett hållbart fiske i framtiden och öka lönsamheten på medellång och lång sikt.
- AB. Fisket har stor betydelse för uppehållet i många kustsamhällen som har varit aktiva inom fisket i många generationer och som på så sätt också har bidragit till den ekonomiska och sociala dynamiken i de berörda områdena och till EU:s kulturarv. Fiskeripolitiken måste utformas på ett sådant sätt att den skyddar inkomstmöjligheterna i alla traditionella fiskeriområden i Europa genom att historiska rättigheter respekteras.
- AC. Historiska rättigheter har tidigare skyddats av principen om relativ stabilitet, och de fördelar som kustsamhällena fått genom denna princip måste bevaras oberoende av hur framtida förvaltningssystem utformas.
- AD. Den småskaliga fiskeflottan och de områden som i hög grad är beroende av fisket måste beviljas en differentierad behandling och ett betydande socioekonomiskt stöd i den nya gemensamma fiskeripolitiken.
- AE. Trots att få kvinnor är representerade i den undergrupp som utgörs av själva fångstverksamheten, utgör kvinnorna en viktig grupp eftersom de spelar en grundläggande roll på områden som är direkt kopplade till den gemensamma fiskeripolitiken, t.ex. vattenbruk, beredning, försäljning, forskning, företagsledning, utbildning och sjösäkerhet.
- AF. I likhet med vad som redan konstaterats inom jordbruket är kvinnorna inom fiskerinäringen också diskriminerade genom att de har lägre löner (eller inte får någon ersättning alls), sämre sociala förmåner och i vissa fall till och med hindras från att i vissa samhällen eller föreningar delta fullt ut i de styrande organen.
- AG. Fiskeri- och vattenbruksprodukter är en viktig och växande källa till högkvalitativt protein och nyttiga fetter, som är oundgängliga för EU:s livsmedelsbehov.
- AH. Gemenskapsflottan och gemenskapens fiskerisektor tillhandahåller högkvalitativa livsmedel och spelar en grundläggande roll för sysselsättningen, den sociala sammanhållningen och dynamismen i EU:s kustområden, avlägsna regioner, yttersta randområden och öregioner.
- AI. Utsläppandet på marknaden av fiskeriprodukter försedda med en ackrediterad livsmedelscertifiering från fångstögonblicket via odling eller beredning (beroende på vilken industrigren det rör sig om) till saluföringen, bör bygga på hållbara miljökriterier och bidra till att göra såväl producenter som konsumenter mer medvetna om ett hållbart fiske.
- AJ. FAO har noggrant studerat frågan om miljömärkning för fiskeri- och vattenbruksprodukter, och i maj 2005 lade FAO:s fiskerikommitté fram riktlinjer i denna fråga som kommissionen bör beakta.
- AK. Vid främjandet av en hållbar utveckling i en viss region bör man stärka samspelet mellan människa och miljö och främja livskvaliteten i kustsamhällena. Fiskeripolitiken måste utgå från antagandet att det råder ett ömsesidigt beroende mellan välbefindandet i dessa samhällen och hållbarheten hos de ekosystem de utgör en del av.

Torsdagen den 25 februari 2010

- AL. De småskaliga fiskeflottorna har helt andra egenskaper och problem än de storskaliga fiskeflottorna, och dessa båda segment kan inte passas in i en enhetlig modell, utan kräver en differentierad behandling.
- AM. Det är i dag allmänt accepterat att det finns ett antal instrument som möjliggör en alternativ strategi för fiskeriförvaltningen, vilken med fördel kan komplettera de aktuella systemen och spela en viktig roll i gemenskapens förvaltning av sektorn.
- AN. Vissa medlemsstater har redan infört egna system, t.ex. belöningsystem för bevarandeåtgärder, för att främja positiva initiativ inom industrin. Denna typ av insatser, som görs på medlemsstatsnivå, kan anpassas till lokala omständigheter i samarbete med de berörda parterna.
- AO. En undersökning av olika fiskeriförvaltningsmodellerna bör genomföras med stor försiktighet och ta hänsyn till de olika ekonomiska och sociala förutsättningar samt förutsättningar för fisket som råder i medlemsstaterna, och med full respekt för subsidiaritetsprincipen, i syfte att utveckla en övergripande och balanserad resursförvaltning och främja en välavvägd tillgång för de olika flottorna.
- AP. Fiskeriverksamheten är framför allt koncentrerad till regioner med svag ekonomi – varav majoriteten omfattas av mål 1 – och krisen inom sektorn påverkar i hög grad nivån på den ekonomiska och sociala sammanhållningen i dessa regioner.
- AQ. Marina reservat med fiskeförbud är ett effektivt verktyg för att skydda marina ekosystem och främja förvaltningen av fisket, förutsatt att upprättandet och skyddet av reservaten uppfyller ett antal miniminormer.
- AR. Största möjliga uppmärksamhet måste fästas vid vattenbrukssektorns strategiska betydelse och dess utveckling på gemenskapsnivå, både på det socioekonomiska och på miljömässiga planet och när det gäller att säkra en tryggad livsmedelsförsörjning. Industrin måste dock förhindra skador på den lokala marina miljön och motverka utfiskning av vilda bestånd, i synnerhet av små pelagiska arter som fångas som föda åt många arter inom vattenbruket.
- AS. Skaldjursfisket utgör en väsentlig del av sektorn och är mycket viktigt för vissa kustområden, där skaldjursfiske för hand framför allt utförs av kvinnor, och bör införlivas helt i den nya gemensamma fiskeripolitiken.
- AT. EU måste samordna sin utvecklingspolitik och den gemensamma fiskeripolitiken och avsätta mer mänskliga, tekniska och budgetmässiga resurser till fiskerisektorn inom ramen för sin politik för utvecklingssamarbete med tredjeländer.
- AU. De regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna och fiskepartnerskapsavtalen bör spela en allt viktigare och mer avgörande roll för utnyttjandet och en hållbar exploatering av fiskeresurserna både i gemenskapsvattnen och i internationella vatten, detta trots att flera aktuella utvärderingar av de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas resultat visar på allvarliga brister i deras funktionssätt, vilket har lett till att FN:s generalförsamling uppmanat till omedelbara åtgärder för att förbättra de berörda organisationernas verksamhet.
- AV. De regionala förvaltningskontoren bör spela en central och avgörande roll när det gäller utnyttjandet och en hållbar exploatering av fiskeresurserna i gemenskapsvattnen och därmed göra det möjligt att fatta förvaltningsbeslut på en mer lämplig nivå i samarbete med berörda parter.
- AW. Den gemensamma fiskeripolitikens externa strategi är avgörande för att garantera leveranser till industrin och konsumenterna, eftersom mer än en tredjedel av gemenskapsproduktionen härrör från internationella fiskevatten och vatten som omfattas av tredjeländers exklusiva ekonomiska zoner.

Torsdagen den 25 februari 2010

- AX. Olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU) är ett av de största hoten mot ett hållbart utnyttjande av de levande akvatiska resurserna och äventyrar själva grunden för både den gemensamma fiskeripolitiken och de internationella insatserna för att främja en bättre havsförvaltning. Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett system för gemenskapskontroll, som snart ska genomföras, syftar till att ytterligare främja övervakning och samordning.
- AY. 60 procent av all fisk som konsumeras i EU fångas utanför EU:s vatten. Att andelen är så stor beror delvis på att den gemensamma fiskeripolitiken inte har lyckats upprätthålla tillräckligt stora fiskbestånd för att möta EU-invånarnas efterfrågan.
- AZ. Kommissionen har redan bekräftat att produkter som inte motsvarar de minsta storlekar som fastställts i EU har släppts in på gemenskapsmarknaden, främst på grund av att saluföringsreglerna inte har tillämpats på frysta produkter.
- BA. En stor del av arbetstillfällena inom fiskefångstsektorn går nu till arbetstagare från tredjeländer, då dessa jobb blir alltmer oattraktiva för gemenskapens ungdomar.
- BB. De senaste årens kraftiga prissänkningar på de flesta fiskarter har inverkat mycket negativt på producenternas inkomster, samtidigt som produktionskostnaderna har gått upp, dvs. kostnader som inte kan täckas av priset vid första försäljningstillfället.
- BC. Strukturen på marknaden för fiskeprodukter har förändrats från ett läge där producenter och köpare var jämviktiga till en situation där köparna i allt högre grad befinner sig i en oligopolsituation till följd av en allt större koncentration av distributions- och inköpskedjorna.
- BD. En stor del av exporten från tredjeländer skapar ett allvarligt konkurrensproblem för gemenskapssektorn, eftersom man i dessa länder inte följer samma normer och kontrollsystem som tillämpas för gemenskapens producenter och konsumenter, och som ökar gemenskapsproducenternas produktionskostnader.
- BE. Denna situation med fallande priser medför inte heller några långsiktiga fördelar för konsumenterna.

Allmänt

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att lägga fram grönboken, eftersom detta banar vägen för ett samråd och en viktig diskussion om de begränsningar och utmaningar som väntar den nuvarande gemensamma fiskeripolitiken, som brådskande kräver en övergripande reform. Parlamentet kräver att även de berörda parternas ståndpunkter beaktas.
2. Europaparlamentet anser att den aktuella reformen är av avgörande betydelse för den europeiska fiskerinäringens framtid, och att underlåtenhet att anta och genomföra en omfattande reform skulle kunna leda till att det varken finns någon fisk eller fiskerinäring när nästa reform ska genomföras.
3. Europaparlamentet delar den ståndpunkt som framförs i grönboken om att produktiva fiskbestånd och fungerande marina ekosystem är en förutsättning för ekonomisk och social hållbarhet. Ekologisk hållbarhet är därför en grundläggande förutsättning för det europeiska fiskets ekonomiska och sociala framtid.
4. Europaparlamentet välkomnar också de huvudprinciper som kommissionen fastställer i syfte att säkra en effektiv och framgångsrik reform av den gemensamma fiskeripolitiken, det vill säga ökat ansvar till sektorn genom att man inför villkor som främjar goda fiskemetoder, och anpassning och tillhandahållande av förvaltningsmodeller för fisket på lång sikt, för att skapa instrument som kompletterar och förbättrar det traditionella systemet med totala tillåtna fångstmängder och kvoter, och för att åtgärda problemet med flottornas överkapacitet.

Torsdagen den 25 februari 2010

5. Europaparlamentet välkomnar kommissionens analys av de fem strukturella felen i den nuvarande gemensamma fiskeripolitiken, och håller med kommissionen om att fem aspekter måste ges en central betydelse i reformen, det vill säga det djupt rotade problemet med överkapacitet i flottorna, vagt formulerade politiska mål som ger otillräcklig vägledning för beslutsfattande och genomförande, ett system för beslutsfattande som uppmuntrar till kortsiktigt tänkande, ett regelverk som inte ger näringen själv tillräckligt ansvar och bristande politisk vilja att se till att bestämmelserna följs tillsammans med en låg grad av efterlevnad i näringen.
6. Europaparlamentet gläder sig över att man insett att det behövs ett enklare regelverk för att garantera att de åtgärder som vidtas ger bästa möjliga resultat, och understryker därför hur viktigt det är att utöka insatserna för att uppnå detta.
7. Europaparlamentet upprepar att den gemensamma fiskeripolitikens främsta mål måste vara att garantera både fiskeresursernas och fiskarnas framtid genom att återställa fiskbestånden och återupprätta sektorns ekonomiska livskraft.
8. Europaparlamentet understryker att den gemensamma fiskeripolitiken måste garantera fiskerinäringens hållbarhet på lång sikt om branschen ska kunna bidra till att värna om den socioekonomiska livskraften i kustsamhällena och garantera försörjningen av fisk till allmänheten, garantera livsmedelssuveränitet och livsmedelssäkerhet, bevara arbetstillfällena, förbättra levnadsvillkoren för fiskarna och därmed säkra en hållbar utveckling i de kustområden som är mest beroende av fisket.
9. Europaparlamentet anser att fiskeriförvaltningen måste utformas på ett sådant sätt att den minimerar fiskets konsekvenser för närstående och beroende arter, och att stora beslut bör föregås av en miljökonsekvensbedömning, vilket är fallet inom de flesta andra näringar.
10. Europaparlamentet betonar att den nuvarande gemensamma fiskeripolitiken är ett av de mest integrerade gemenskapspolitiska områdena som ger gemenskapen breda befogenheter och därmed ansvar för förvaltningen och bevarandet av de marina resurserna. Parlamentet anser att de berörda parterna bör involveras i högre grad.
11. Europaparlamentet understryker att trots den djupgående reformen 2002 av den gemensamma fiskeripolitiken står denna i dag, 27 år efter det att den inrättades, inför allvarliga problem vad gäller vissa typer av fiske som främst kännetecknas av överfiske, överkapacitet inom vissa segment i fiskeflottan, energiineffektivitet och slöseri, brist på tillförlitlig forskning om fiskbestånd, samt även andra faktorer såsom den ekonomiska och sociala tillbakagången inom sektorn, globaliseringen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter, konsekvenserna av klimatförändringarna och den gradvisa utarmningen av resurserna till följd av det dåliga hälsotillståndet inom havens ekosystem.
12. Europaparlamentet menar att man inom all fiskeripolitik måste ta hänsyn till flera olika dimensioner – sociala, ekologiska och ekonomiska –, vilket kräver en integrerad och balanserad strategi, som är oförenlig med en vision som rangordnar dessa dimensioner enligt en i förväg fastställd prioriteringsordning.
13. Europaparlamentet understryker att bevarandet av vitaliteten i fiskerinäringen och i fiskesamhällena och upprätthållandet av de marina ekosystemens hållbarhet inte är oförenliga mål.
14. Europaparlamentet anser att problem såsom överfiske, överkapacitet, överinvesteringar och slöseri inte bör uppfattas som inhemska eller universella utan snarare som specifika för vissa fiskeflottor och vissa typer av fiske, och att de bör åtgärdas på ett sätt som tar hänsyn till dessa särdrag.
15. Europaparlamentet påpekar att parlamentet under tidigare valperioder framhållit att den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser inte i tillräcklig utsträckning respekterades av alla verksamhetsutövare, och att parlamentet vid flera tillfällen har uppmanat ansvariga EU-organ och samtliga medlemsstater att förbättra kontrollerna, harmonisera inspektions- och sanktionskriterierna och systemen för rapportering av fångster, garantera transparens när det gäller inspektionsresultatet och stärka gemenskapens inspektions-system för att utveckla en efterlevnadskultur genom att involvera de främsta berörda parterna och ge dem ökat egenansvar.

Torsdagen den 25 februari 2010

16. Europaparlamentet konstaterar att den nya kontrollförordningen innehåller en rad åtgärder, vars resultat och kostnadseffektivitet kritiskt borde bedömas i samband med reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.
17. Europaparlamentet betonar att många av de problem som den gemensamma fiskeripolitiken står inför bottnar i att principerna om god förvaltning inte har följts.
18. Europaparlamentet betonar att parlamentet efter Lissabonfördragets ikraftträdande inte enbart har en rådgivande roll, utan blir medlagstiftare inom fiskerisektorn, där det delar beslutsbefogenheterna med rådet utom i fråga om fastställandet av högsta tillåtna fångstmängder och av kvoter.
19. Europaparlamentet påpekar att de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna och fiskepartnerskapsavtalen spelar en viktig roll för förvaltningen och tillämpningen av goda fiskemetoder inom deras respektive ansvars- och tillämpningsområden och att EU:s ståndpunkt bör vara att främja högsta möjliga standarder för bevarandet och förvaltningen av fiskeresurserna.
20. Europaparlamentet anser att regionala förvaltningsorgan inom EU:s vatten, som medlemsstater och berörda intressenter är delaktiga i, bör inrättas för att spela en central roll i förvaltningen och tillämpningen av goda fiskemetoder inom de respektive jurisdiktionerna i EU.
21. Europaparlamentet betonar att reformen av den gemensamma fiskeripolitiken måste vara slutförd i början av 2011 för att garantera att den fullt ut beaktas i samband med diskussionerna om EU:s kommande finansieringsram och att den reformerade gemensamma fiskeripolitiken till fullo genomförs.
22. Europaparlamentet understryker att vetenskapliga kunskaper och tillämpad teknisk forskning om sektorns behov bör beaktas för att man ska kunna minimera de negativa konsekvenserna på de marina ekosystemen, och att en strategi för bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna måste utformas och gradvis förbättras, med involvering och deltagande av forskare från det kooperativa området som observatörer samt av företrädare för de regionala rådgivande nämnderna som fullvärdiga deltagare. Parlamentet understryker vidare att all avsaknad av korrekta vetenskapliga uppgifter om fiske och marina ekosystem inte hindrar att en försiktighetsstrategi tillämpas i den nya gemensamma fiskeripolitiken.
23. Europaparlamentet understryker att trots de mycket komplicerade förfarandena för att ändra förvaltningsmodellerna för fisket och trots de svårigheter, särskilt juridiska, som kan uppstå i samband med dessa förfaranden, är problemen inte oöverstigliga, vilket framgår av den framgångsrika tillämpningen av andra förvaltningsmodeller i andra delar av världen. Parlamentet uppmanar kommissionen att noga undersöka möjligheten att införa nya förvaltningsmodeller för att komplettera de befintliga fiskeförvaltningsmodellerna.
24. Europaparlamentet betonar att överkapaciteten trots den avveckling som redan gjorts är och förblir ett allvarligt problem. Parlamentet betonar även att vissa delar av den europeiska fiskeflottan, särskilt de småskaliga fiskefartygen, inte har renoverats i tillräcklig grad, och att det fortfarande finns fartyg som är föråldrade eller mycket gamla och som behöver moderniseras eller ersättas för att förbättra säkerheten ombord och minska miljökonsekvenserna, utan att fiskekapaciteten minskas.
25. Europaparlamentet framhäver att fiskar-, producent- och branschorganisationer och andra föreningar är viktiga för att sektorn ska fungera väl och utvecklas.
26. Europaparlamentet anser att det krävs en företagsvänlig miljö både på nationell och på lokal nivå för att vattenbruket ska bli framgångsrikt, och att medlemsstaterna och de regionala myndigheterna därför måste kunna räkna med en lämplig gemenskapsram för att sektorn ska kunna utvecklas på ett harmoniskt sätt och för att man ska kunna dra nytta av dess fulla potential att skapa välstånd och arbetstillfällen, varvid fiskare med verksamheter som är på tillbakagång ska prioriteras.

Torsdagen den 25 februari 2010

27. Europaparlamentet tror att befolkningstillväxten i EU och dess framtida utvidgningar liksom klimatförändringsfaktorerna kan få avsevärda konsekvenser för den nuvarande förvaltningsstrukturen för fisket och vattenbruket.
28. Europaparlamentet förvånar sig över att fiskehamnarnas avgörande roll i fiskerisektorn inte nämns i grönboken, med tanke på att hamnarna är en viktig aktör när det gäller anläggningar för landning, lagring och distribution av fisk. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att framhäva hamnarnas roll i fiskerisektorn, eftersom utvecklingen kräver att infrastrukturen förnyas. Parlamentet anser dessutom att Europas fiskehamnar i framtiden kommer att kunna bidra till utvecklingen och tillhandahållandet av certifieringssystem och till bättre spårbarhet av fångster.
29. Europaparlamentet framhåller att kvinnors fullständiga medverkan i verksamheterna inom sektorn, med lika rättigheter och på lika villkor som männen, är en grundläggande målsättning som måste återspeglas i all politik och i alla åtgärder för sektorn.
30. Europaparlamentet bekräftar att fisket är en viktig näring, inte enbart i livsmedelshänseende utan också som en fritidssysselsättning och i ett socialt och kulturellt perspektiv, och att det i många av Europas kustregioner utgör en viktig möjlighet, och i vissa fall den enda möjligheten, till uppehälle för ett stort antal familjer, som direkt eller indirekt är beroende av fisket, samt att det bidrar till att stimulera verksamheten och integrera den socioekonomiska strukturen i kustområdena, tillsammans med annan maritim verksamhet.
31. Europaparlamentet anser att den roll som kvinnor spelar för fisket och för en hållbar utveckling av fiskezonerna måste värdesättas och respekteras. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att se till att medhjälpande makar omfattas av en minst lika god skyddsnivå som egenföretagare, på samma villkor som de som gäller för egenföretagare, medräknat tillträde till yrket och rätt att bedriva fiske. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att principen om lika möjligheter ska främjas och införlivas i de olika stadierna av Europeiska fiskerifondens genomförande, dvs. utformningen, genomförandet, övervakningen och utvärderingen i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 1198/2006.
32. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att se till att fiskerisektorns mest utsatta grupper, i synnerhet kvinnliga arbetstagare, fiskare och skaldjursfiskare, inte diskrimineras när rättigheterna till resurser fördelas, och att deras deltagande i de regionala rådgivande nämnderna uppmuntras.
33. Europaparlamentet anser att de framtida finansiella kompletterande åtgärderna måste anpassas till de mål som följer med reformen av den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet menar i detta sammanhang att de finansiella resurser som ska förhandlas fram inom ramen för den nya fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 bör omfatta en större budget för den gemensamma fiskeripolitiken, i syfte att skapa de nödvändiga finansiella förutsättningarna för ett fullständigt införande och praktiskt genomförande av de antagna reformriktlinjerna. Parlamentet insisterar på att en gemensam fiskeripolitik förutsätter en lämplig gemenskapsfinansiering i syfte att garantera att de akvatiska resurserna utnyttjas på ett sätt som säkerställer ekonomisk, miljömässig och social hållbarhet. Parlamentet förkastar alla försök att åternationalisera kostnaderna för den gemensamma fiskeripolitiken.
34. Europaparlamentet anser att de fortlöpande minskningarna av gemenskapsstödet till sektorn, som fastställs i den befintliga fleråriga budgetramen för perioden 2007–2013, särskilt minskningen av anslagen till Europeiska fiskerifonden och till den gemensamma organisationen av marknaden, är en av de faktorer som har bidragit till att förvärra situationen i sektorn.
35. Europaparlamentet insisterar på att konvergensprincipen måste upprätthållas vid tilldelningen av struktur- och sammanhållningsmedel, inbegripet från Europeiska fiskerifonden, i enlighet med principen om solidaritet och om ekonomisk och social sammanhållning.
36. Europaparlamentet anser att det måste fastställas en övergångsperiod för att denna reform av den gemensamma fiskeripolitiken ska kunna harmoniseras med den befintliga ramen för denna gemensamma politik.

Torsdagen den 25 februari 2010

Särskilda aspekter

Skydd och bevarande av resurser och vetenskapliga kunskaper

37. Europaparlamentet anser att de åtaganden som gjorts inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken för att vända de ekonomiska och sociala konsekvenserna av de minskade fiskemöjligheterna liksom de höga föroreningsnivåerna och den ökande internationella konkurrensen måste vara förenliga med sektorns långsiktiga hållbarhet.

38. Europaparlamentet anser att man inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken bör anta en ekosystembaserad strategi som även bör ligga till grund för all ekonomisk verksamhet som inverkar på den marina miljön. Detta kan enligt parlamentet ske genom att man främjar en integrerad förvaltning i kustområden där det finns invecklade ekosystem och där en mycket känslig ekologisk balans måste uppnås mellan miljömässiga, ekonomiska, sociala, rekreativmässiga och kulturella intressen. Parlamentet uppmanar kommissionen att i detta avseende se till att reformen av den gemensamma fiskeripolitiken omfattar de åtgärder som vidtagits för att bekämpa klimatförändringar och nödvändiga medel för att finansiera dessa åtgärder.

39. Europaparlamentet anser att reformen av den gemensamma fiskeripolitiken även i fortsättningen måste genomföras med full respekt för försiktighetsprincipen, såsom den fastställs i uppförandekoden för ett ansvarsfullt fiske och i New York-avtalet, i syfte att se till att arternas överlevnad och/eller hållbarhet aldrig äventyras.

40. Europaparlamentet anser att de lokala fiskesamhällena alltid bör ges prioriterat tillträde till fiskbestånden, men tillträdesrättigheterna bör grundas på aktuella kriterier och inte längre endast på historiska fångster, **och** att även miljömässiga och sociala kriterier gradvis bör införas som grund för beslut om fiskerättigheter; dessa kriterier bör omfatta fiskeredskapens selektivitet och mängden bifångster och fångster som kastas överbord, störningen av den marina livsmiljön, bidraget till den lokala ekonomin, energiförbrukning och koldioxidutsläpp, slutprodukternas kvalitet, sysselsättningsmöjligheter och efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser. Parlamentet anser vidare att fiske för mänsklig konsumtion bör prioriteras. Parlamentet är övertygat om att sådana kriterier skulle kunna främja en dynamik som skulle medföra bättre fiskemetoder och en miljömässigt, socialt och ekonomiskt mer hållbar fiskerinäring.

41. Europaparlamentet anser att den historiska rätten tidigare har skyddats genom principen om relativ stabilitet och att de fördelar som kustsamhällena har fått med stöd av denna princip måste upprätthållas i ett nytt förvaltningssystem.

42. Europaparlamentet anser att bruket att kasta fisk överbord är en icke hållbar fiskemetod som gradvis måste fasas ut, vilket bör ske genom att man skapar både positiva och, vid behov, negativa incitament för att yrkesfiskarna ska förbättra sin selektivitet. Parlamentet anser att om incitamenten inte tillräckligt snabbt medför en minskning av den mängd fisk som kastas överbord så bör ett förbud mot detta införas.

43. Europaparlamentet anser att den ovannämnda långsiktiga hållbarheten inom sektorn, antagandet av en ekosystembaserad strategi, tillämpningen av försiktighetsprincipen och valet av lämpliga redskap endast kan bli verklighet inom ramen för en decentraliserad fiskeripolitik där beslut fattas på grundval av vad som är mest relevant för situationen i enskilda fiskesegment och kustregioner.

44. Europaparlamentet anser att man måste garantera ett effektivt skydd av kustområdena, som är mycket miljö känsliga (de är de viktigaste reproduktionsområdena och yngelplatserna för biologiska resurser).

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera de konsekvenser som genomförandet av de åtgärder som vidtagits för att bekämpa klimatförändringarna kan få för fisket och havsmiljön.

46. Europaparlamentet anser att en omfattande studie av fiskeflottan måste jämföras med de fiskeresurser som finns tillgängliga för fångst, för att avgöra vilka flottor som är i balans med resurserna och vilka som behöver minskas och i vilken utsträckning, i enlighet med kraven i förordning (EG) nr 2371/2002.

Torsdagen den 25 februari 2010

47. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna i enlighet med artikel 55.1 i den nya kontrollförordningen, som antogs den 20 november 2009 (rådets förordning (EG) nr 1224/2009), ska "se till att fritidsfiske på deras territorier och i gemenskapens vatten bedrivs på ett sätt som överensstämmer med målen och bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken".

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen med eftertryck att beakta de sociala följderna och de allvarliga skador på fisket som vissa rovdjur orsakar, till exempel alltför stora säl- och skarvbestånd.

49. Europaparlamentet insisterar på behovet av ökade investeringar nationellt och på EU-nivå i forskning och vetenskapliga kunskaper på fiskeområdet, och av att främja kollektiva forskargrupper, som på senare år har blivit mer kompetenta och erfarna, och mer effektivt involvera fiskerisektorn i de tematiska områden som ingår i ramprogrammen för att främja forskning. Parlamentet betonar att forskning och kunskaper om fiske måste samordnas på EU-nivå. Parlamentet anser att det är viktigt att osäkerheten i de vetenskapliga bedömningarna minskas och att relevanta sociala och ekonomiska uppgifter tas fram och inarbetas i bedömningarna. Man bör även eftersträva att inarbeta uppgifter från berörda intressenter i bedömningarna. Parlamentet understryker att den nya ekosystembaserade strategin kommer att involvera tvärvetenskaplig forskning.

50. Europaparlamentet understryker att den vetenskapliga forskningen om fisket är ett viktigt verktyg för fiskeriförvaltningen. Den är oundgänglig för att identifiera de faktorer som påverkar fiskresursernas utveckling, för att göra en kvantitativ bedömning av dem och utarbeta modeller som möjliggör en prognos av deras utveckling, men också för att förbättra fiskeredskapen, fartygen och yrkesfiskarnas säkerhetsförhållanden i samklang med fiskarnas kunskaper och erfarenheter.

51. Europaparlamentet betonar att den vetenskapliga forskningen måste ta hänsyn till fiskeriverksamhetens sociala, ekologiska och ekonomiska beståndsdelar. Parlamentet anser att det är viktigt att utvärdera vilken effekt fiskeriförvaltningens olika system och instrument har för sysselsättningen och avkastningen i fiskesamhällena.

52. Europaparlamentet understryker behovet av att säkra goda arbetsförhållanden, anständiga rättigheter och rimliga löner för forskare och tekniska experter som är involverade i forskningen om fiskerifrågor.

53. Europaparlamentet anser att man i allt större utsträckning bör utnyttja informationsteknik som är relevant för näringen och datoriserade system för uppgiftsinsamling och uppgiftsöverföring, såväl för regionala och nationella förvaltningar som för branschfolk och producentorganisationer, i syfte att öka informationens tillgänglighet och transparens.

54. Europaparlamentet anser att obligatorisk användning av ny teknik på fiskefartygen (för att övervaka och kontrollera fisket) bör införas stegvis under en övergångsperiod, i syfte att göra det lättare för näringen att anpassa sig.

55. Europaparlamentet är medvetet om att både målarter och icke målarter som fisk, hajar, sköldpaddor, sjöfåglar och marina däggdjur är kännande varelser, och uppmanar kommissionen att stödja utvecklingen av fångst och slaktmetoder som minskar onödigt lidande för marina djur.

Lösamhet och yrkesmässig utveckling

56. Europaparlamentet påminner om att reformen av den gemensamma fiskeripolitiken måste ta hänsyn till EU:s beslut om att utnyttjandet av fiskbestånden bör förvaltas på grundval av målet om maximal hållbar avkastning, betraktat som en övre gräns för utnyttjandet snarare än som ett mål, men insisterar samtidigt på att detta måste var förenligt med ett flerartsinriktat synsätt som beaktar förhållandena för alla arter som berörs av fisket, och att den nuvarande strategin att tillämpa maximal hållbar avkastning för varje art måste undvikas. Parlamentet upprepar att detta mål bör uppnås på ett funktionellt sätt och grundas på vetenskapliga uppgifter, samtidigt som de socioekonomiska konsekvenser som det medför måste bedömas.

Torsdagen den 25 februari 2010

57. Europaparlamentet betonar betydelsen av att samarbetet mellan fiskare och forskare får ekonomiskt och politiskt stöd, så att de råd som ges i högre grad överensstämmer med förhållandena i havet och snabbare kan genomföras.

58. Europaparlamentet betonar fiskerisektorns betydelse för den socioekonomiska situationen, sysselsättningen och främjandet av den ekonomiska och sociala sammanhållningen i de yttersta randområdena. Parlamentet påminner om att EU:s yttersta randområden släpar efter i den sociala och ekonomiska utvecklingen till följd av sitt avlägsna läge, men också till följd av den östruktur, ringa yta, besvärliga topografi och det klimat som kännetecknar dem. Dessutom är de ekonomiskt beroende av ett fåtal produkter, särskilt fiskeriprodukter, de har begränsade marknader och är av dubbel natur (de är EU-regioner och samtidigt områden som omges av utvecklingsländer). Parlamentet anser att dessa särdrag rättfärdigar positiv särbehandling inom vissa områden av den gemensamma fiskeripolitiken, i synnerhet när det gäller stöd till modernisering och förnyelse av flottorna.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erkänna de yttersta randområdenas särdrag och skillnader, och de avlägsna ösamhällen som nästan uteslutande förlitar sig på fisket för sin ekonomiska överlevnad, och främja stödåtgärder riktade mot en biologisk och social hållbarhet för fisket i dessa områden.

60. Europaparlamentet anser att giltighetstiden för Posei-programmet för fiske (kompensationssystem för extra kostnader som uppstår i samband med saluföringen av vissa fiskeriprodukter från de yttersta randområdena) ska vara obegränsad, i likhet med vad som redan gäller för Posei-programmet för jordbruk. Parlamentet anser i detta sammanhang att giltighetstiden för detta program ska vara obegränsad med tanke på att det avlägsna läget är ett permanent tillstånd.

61. Europaparlamentet anser att det måste inrättas yrkesövergripande grupper inom fiskerinäringen för ägare, arbetstagare, beredningsföretag, mellanhänder etc., vilket skulle främja dialogen mellan de olika parterna på olika nivåer i produktionskedjan.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta särskilda gemenskapsprogram till stöd för småskaligt kustfiske, icke-industriellt fiske samt skaldjursfiske, det vill säga verksamheter som generellt bedrivs av små eller medelstora företag, i syfte att hjälpa dessa flottor att övervinna sina traditionella strukturella svårigheter genom ett bättre utnyttjande av de möjligheter som erbjuds av EFF, vars åtgärder redan ofta uteslutande är riktade mot små och medelstora företag, och framför allt genom att hjälpa dem att få bättre tillträde till marknaderna och förbättra sina produkters värde.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja en lämplig utbildning för yrkesfiskare och skeppare, som bör omfatta obligatorisk utbildning i "bästa praxis" på området för fiske och marinekologiska grundprinciper för dem som behöver yrkesutbildning, för att ge deras kvalifikationer och yrket i sig högre status och locka till sig ungdomar som är mer flexibla och rörliga och med en attityd som i högre grad är präglad av företaganda. Enligt parlamentet bör utbildningen omfatta alla tekniska, vetenskapliga och kulturella aspekter som krävs för att rätta till den allmänna uppfattningen om fisket som marginell verksamhet.

64. Europaparlamentet understryker att yrkeskvalifikationer är en nyckelfaktor både för att förbättra produktiviteten och för att höja lönerna. Parlamentet påpekar att de kvalificerade jobben framför allt finns i tekniskt avancerade företag och karakteriseras av högre löner, bättre kunskap om normer (och därmed större möjlighet att uppfylla dem) och bättre förståelse och respekt för samspelet mellan fiske och ekosystem.

65. Europaparlamentet anser att alla fiskare och skaldjursfiskare, oavsett om de är män eller kvinnor, måste garanteras enklare tillträde till Europeiska unionens finansieringsinstrument och ges samma status i alla medlemsstater, så att de garanteras fullständig social trygghet och skydd inom de sociala trygghetsystemen i varje medlemsstat. Parlamentet understryker att en strategi måste införas för att ge ekonomiskt stöd till yrkesfiskare som riskerar att se sin verksamhet minska eller att förlora sina jobb till följd av att fiskekapaciteten måste anpassas till de tillgängliga fiskbestånden eller till återhämtningsplaner för fiskbestånden.

Torsdagen den 25 februari 2010

66. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inom ramen för sina respektive arbetsrätter utarbeta kollektivavtal som de europeiska flottorna bör följa för att förbättra arbetsvillkoren och säkerheten.

67. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att i större utsträckning involvera producenterna i saluföringskedjan för färsk fisk och andra fiskeriprodukter och att minska antalet mellanhänder i kedjan samt att i högre grad främja producentorganisationernas och andra intressenters involvering i förvaltningen av fisket och saluföringen av fiskeriprodukterna, i syfte att göra fångstsektorn så lönsam som möjligt och främja och stödja all direktförsäljning och saluföring från producentens sida som kan förkorta denna kedja.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utöka informationen till konsumenterna om fiskeriprodukternas ursprung och kvalitet och att utarbeta ett särskilt miljömärkningsprogram, som ska ge fiskeriprodukterna ett högre värde och främja konsumenternas hälsa genom strikta kontroller och fullständig spårbarhet, från fångsten av råvarorna till saluföringen av slutprodukten, både i fråga om försäljning av färsk fisk och om bearbetade fiskeri- eller vattenbruksprodukter.

69. Europaparlamentet bekräftar behovet av att garantera ett strikt genomförande av övervaknings- och certifieringsåtgärderna för de fiskeri- och vattenbruksprodukter som förs in på gemenskapsmarknaden, inbegripet importer, för att säkra att de härrör från ett hållbart fiske och, vid behov, att de har bearbetats på ett korrekt sätt. Parlamentet påpekar dessutom att man måste garantera att importerade produkter är spårbara och att de uppfyller de krav som gäller för gemenskapsprodukter, i syfte att garantera lika villkor på gemenskapsmarknaden.

Förvaltningsmodeller: decentralisering, ökat ansvar och kontroll

70. Europaparlamentet betonar att den första och huvudsakliga uppgiften för förvaltningen av fiskerinäringen, som är en näring som exploaterar en självförnyande resurs, består i att direkt eller indirekt kontrollera den totala fiskeansträngningen för att på så vis uppnå målet att garantera leveranser av fisk till allmänheten inom ramen för ett hållbart fiske.

71. Europaparlamentet anser att det är viktigt att införa en politisk ram, som gör det möjligt att fatta beslut som rör sektorn på medellång och lång sikt, på grundval av olika operativa program anpassade till de marina ekosystemens, fiskets och de enskilda europeiska flottornas och industriernas särdrag.

72. Europaparlamentet anser att de långsiktiga strategiska målen visserligen kan formuleras på EU-nivå, men att medlemsstaterna och regionala organ bör ha det verkliga ansvaret för att utveckla och genomföra enskilda handlingsplaner, samtidigt som de europeiska institutionerna ansvarar för att de viktigaste målen uppnås.

73. Europaparlamentet anser att långsiktiga förvaltnings- och återhämtningsplaner bör upprättas för allt fiske och alla geografiska fiskeregioner i EU. Dessa planer ska verka förebyggande, på grundval av vetenskapliga råd, och de ska uppfylla relevanta kriterier som garanterar en ekosystembaserad strategi. Parlamentet anser att förvaltningsplanerna bör följas upp regelbundet så att de vid behov kan anpassas till eventuella nya förhållanden.

74. Europaparlamentet anser att förvaltnings- och återhämtningsplanerna bör bedömas vetenskapligt och genomgå utförliga simuleringstester för att säkerställa att de med stor sannolikhet kan användas för att nå målen, även om det fortfarande finns en stor osäkerhet kring våra vetenskapliga kunskaper om den marina miljön och fiskbeståndens egenskaper.

75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka alla alternativa åtgärder för att komma till rätta med överfisket och möjligheterna att modernisera delar av flottan utan att öka fiskekapaciteten.

Torsdagen den 25 februari 2010

76. Europaparlamentet anser att en mer direkt involvering av fiskerisektorn i utformningen av den gemensamma fiskeripolitiken och förvaltningen av den i hög grad skulle kunna minska den fångst som kastas överbord. Parlamentet anser att försök med resultatbaserad förvaltning bör främjas i så stor utsträckning som möjligt och konstaterar att detta kommer att förutsätta en översyn av kontrollförordningen (rådets förordning (EG) nr 1224/2009), trots att den antogs först hösten 2009.

77. Europaparlamentet anser att förvaltningssystemet för fiskerisektorn måste frånga det traditionella "uppifrån och ned"-perspektivet och i stället lägga tonvikten vid regionaliseringsprincipen och subsidiaritetsprincipen (horisontell decentralisering) – utan att detta skapar regional diskriminering eller avbryter den gemensamma tillämpningen av fiskeripolitiken –, vid utvärdering av principen om relativ stabilitet och frågan om huruvida slutsatserna från denna utvärdering kräver att principen ska tillämpas mer flexibelt, samt vid deltagande av de yrkesverksamma inom sektorn och andra intressenter. Parlamentet avvisar bestämt, med hänsyn till gemenskapsflottans många olika särdrag, alla försök att anta en enhetlig förvaltningsmodell för gemenskapsfisket och framhåller i stället att hänsyn bör tas till särdragen i de olika europeiska haven, men betonar dock att man inte får äventyra de lika möjligheterna för producenterna på den europeiska marknaden eller harmoniseringen av konkurrensvillkoren.

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för en separat, tydligt definierad, liberal, obyråkratisk och förenklad modell för förvaltning av småskaligt kustfiske, där de europeiska institutionerna själva fastställer de övergripande mål som ska nås av medlemsstaterna i enlighet med deras egna strategier.

79. Europaparlamentet bekräftar att egenförvaltning och regionalisering kan vara ett sätt att skapa en efterlevnadskultur.

80. Europaparlamentet anser att berörda parter deltagande i utarbetandet och genomförandet av förvaltningspolitiken för fisket kan leda till effektivare förvaltningsåtgärder, och parlamentet anser därför att positivt nytänkande på individuell och lokal nivå samt på medlemsstatsnivå bör erkännas, uppmuntras och stimuleras.

81. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att i större utsträckning diskutera och analysera en eventuell decentralisering av den gemensamma fiskeripolitiken med deltagande av samtliga berörda aktörer på institutionell nivå och sektorsnivå.

82. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noga undersöka möjligheten att anta nya fiskeförvaltningsmodeller, som kompletterar systemet med totala tillåtna fångstmängder och kvoter, utom i de fall detta system fortfarande kan vara lämpligt, eftersom detta skulle underlätta införandet av en politik som förhindrar att fisk kastas överbord och möjliggöra en mer flexibel anpassning av flottan, i överensstämmelse med beståndens nuvarande mångfald och utbredning. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka vilka ändringar som eventuellt bör göras av principen om relativ stabilitet och framför allt hur kustsamhällen, som i hög grad är beroende av fisket, kan ges företräde vid tilldelningen av fiskeresurser.

83. Europaparlamentet anser att ett förvaltningssystem baserat på fiskeansträngningen skulle göra det möjligt att införa en effektiv politik för att bekämpa att fisk kastas överbord och förenkla de nuvarande administrativa förfarandena och kontrollerna, som är alltför tidskrävande och dyra, både för sektorn och för medlemsstaternas administrationer.

84. Europaparlamentet anser det är olämpligt att mäta fiskeansträngningen på ett och samma sätt, utan hänsyn till olika slags fiskeflottor och fiskeredskap. Parlamentet anser att man vid kontrollen av fiskeansträngningen måste ta hänsyn till olika fiskarter och fiskeredskap och till fångsternas uppskattade påverkan på varje fiskarts bestånd.

85. Europaparlamentet anser att varje förändring av förvaltningsmodellen bör omfatta en övergångsperiod under vilken den uteslutande tillämpas inom de enskilda medlemsstaterna, i syfte att undvika plötsliga förändringar och för att kunna bedöma resultatet innan modellen införs i hela gemenskapen.

86. Europaparlamentet anser även att varje ny förvaltningsmodell måste bygga på den nuvarande fördelningen, som grundar sig på principen om relativ stabilitet, och att den gemensamma fiskeripolitiken i framtiden oundvikligen måste återspegla den nuvarande situationen i fråga om användningen av fiskekvoter och göra systemet tillräckligt flexibelt så att det inte längre hindrar ekonomisk effektivitet och lönsamma investeringar.

Torsdagen den 25 februari 2010

87. Europaparlamentet anser att de olika åtgärderna för förvaltning av fiskresurserna skulle förstås, accepteras och genomföras bättre om deltagandet var större, om målen var tydligare och om mer ekonomiskt och socialt stöd beviljades till de berörda. Parlamentet insisterar på behovet av att tillämpa stöd- eller ersättningsmekanismer för de fiskare som drabbas av ekonomiska och sociala återverkningar av de fleråriga återhämtnings- och förvaltningsplanerna och åtgärderna för att skydda ekosystemen.

88. Europaparlamentet anser att de regionala rådgivande nämnderna, andra berörda parter och gemenskapens kontrollorgan för fiske – genom den rådgivning den tillhandahåller – bör delta mer aktivt både under och efter reformen av den gemensamma fiskeripolitiken, och att de bör garanteras nödvändiga logistiska och ekonomiska förutsättningar för att fullt ut kunna utöva sina förnyade befogenheter på ett effektivt sätt, i enlighet med parlamentets tidigare resolutioner såsom ovannämnda resolution av den 24 april 2009.

89. Europaparlamentet förespråkar ett starkare regionalt inflytande vid beslutsfattandet, där man i högre grad än tidigare tar hänsyn till ekosystemens regionala särdrag och de naturliga produktionsvillkoren, och konstaterar att de regionala rådgivande organen bör stärkas på ett varaktigt sätt i detta sammanhang.

90. Europaparlamentet understryker den betydelsen Gemenskapens kontrollorgan för fiske har inom ramen för den reformerade gemensamma fiskeripolitiken, och bekräftar att man måste harmonisera fiskerikontrollen och garantera att den är objektiv samt tillämpa ett enhetligt och rättvist regel- och sanktions-system för att på detta sätt stärka fartygsägarnas och yrkesfiskarnas förtroende för den grundläggande principen om likabehandling.

91. Europaparlamentet anser att den gemensamma fiskeripolitikens kontrollpolitik måste beakta följande aspekter:

- En mer direkt kontroll från Europeiska kommissionens sida genom ett maximalt utnyttjande av de möjligheter som följer med inrättandet av kontrollorganet för fiske.
- Förenkling av lagstiftningen genom antagande av de normer som är bäst lämpade för att uppnå målen.
- Tillämpning av principen att den part som bryter mot bestämmelserna ska reparera de skador som orsakats andra aktörer.
- Ett nerifrån- och upp-förfarande för beslutsfattandet som underlättar genomförandet av kontrollsystemet.

92. Europaparlamentet efterlyser en mer övergripande politik, som får medlemsstaterna att ta mer ansvar, och enligt vilken endast de medlemsstater som inte har uppfyllt sina åtaganden i fråga om kontroll och bevarande skulle nekas strukturstöd och andra former av gemenskapsstöd i enlighet med artikel 95 i den nya kontrollförordningen. Enligt parlamentet är det mycket viktigt att man med hjälp av en flexibel styrning kanaliserar EU-stöden och de nationella stöden till fisket uteslutande till verksamheter och åtgärder som är inriktade på ett ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart fiske.

93. Europaparlamentet anser att IUU-fisket utgör en form av illojal konkurrens som allvarligt skadar alla europeiska yrkesfiskare som följer gemenskapslagstiftningen, nationell lagstiftning eller lagstiftningen i tredjeländer och som bedriver sin verksamhet på ett ansvarsfullt sätt.

94. Europaparlamentet påminner om att IUU-fisket allvarligt stör verksamheten på fiskerimarknaden och utgör ett hot mot ekosystemens balans.

Torsdagen den 25 februari 2010

95. Europaparlamentet uppmanar EU att axla sitt ansvar som världens största fiskimportör och fiskmarknad och gå i bränschen för att åtgärda det globala problemet med olagligt fiske genom att utnyttja alla befintliga möjligheter att föra kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske högt upp på den internationella agendan, med tanke på de allvarliga skador som denna typ av fiske medför på miljön, bland annat de marina ekosystemens försvagade återhämtningsförmåga gentemot klimatförändringarna och det hot som det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket innebär mot livsmedelssäkerheten.

Förvaltning av gemenskapens fiskeflottor

96. Europaparlamentet understryker att man i samband med reformen av den gemensamma fiskeripolitiken bör sträva efter lösningar som garanterar en stabil och varaktig balans mellan fiskeresurserna och flottkapaciteten.

97. Europaparlamentet uppmanar vikten av att anpassa flottkapaciteten till de tillgängliga resurserna, men betonar samtidigt att kommissionen och medlemsstaterna bör beräkna den verkliga överkapaciteten och fastställa vilka flottor som är för stora i förhållande till deras nuvarande fiskemöjligheter.

98. Europaparlamentet stöder förslaget om en differentierad behandling av storskaliga flottor och sådana segment som har en struktur och en företagsmässig kapacitet som i högre grad kan jämföras med andra ekonomiska verksamheter, och småskaliga flottor som har större anknytning till kustområden och konkreta marknader, mindre produktionsvolym per enhet och en annan kostnads- och sysselsättningsstruktur.

99. Europaparlamentet stöder arbetet med att ta fram nya definitioner av småskaligt fiske och av storskaligt fiske, och mer flexibla kriterier som dessa definitioner kan grundas på, så att de är bättre anpassade till de olika förhållandena inom gemenskapens fiskerisektor. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att genomföra en detaljerad och uttömmande undersökning av den nuvarande gemenskapsflottans storlek, särdrag och fördelning, och att definiera varje kategori enligt relevanta kriterier så att ingen diskriminering kan uppstå mellan likvärdiga flottor eller mellan flottor från olika medlemsstater som arbetar i samma fiskevatten.

100. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tydligt definiera överkapacitet. Det är nödvändigt att fastställa orsakerna till överkapacitet, särskilt de ekonomiska drivkrafterna för kapacitet, och undersöka om det finns kopplingar till marknadspolitiken, samtidigt som man måste hålla i minnet att marknadskrafterna i vissa fall kan vara ett avgörande kriterium som måste beaktas. Parlamentet anser att kriterierna för en definition av gemenskapsflottan bör omfatta mer än förenklade sifferparametrar och omfatta differentierade viktningfaktorer för varje region, vilket skulle ge en enhetlig och flexibel modell som objektivt kan bemöta de olika situationer som råder inom gemenskapsflottan.

101. Europaparlamentet anser att dagens EFF och framtidens strukturfonder för fiskerinäringen bör fortsätta att stödja förnyelse och modernisering av flottorna, särskilt när det gäller det småskaliga och icke-industriella kustfisket, eftersom detta stöd bygger på kriterier för säkerhet (som minskar arbetsplatsolyckorna), hygien och bekvämlighet samt miljöskydd och bränslebesparingar m.m., som inte innebär någon ökning av de berörda flottornas fångstkapacitet.

102. Europaparlamentet anser att politiken för stöd till fiskeflottorna bör beakta meritbaserade kriterier såsom utveckling av god och "miljövänlig" fiskepraxis, respekt för efterlevnadskulturen, tillämpning av organisationssystem (producentsammanslutningar).

103. Europaparlamentet stöder inrättandet av en skrotningsfond, som en effektiv lösning på kort sikt på problemen med överkapacitet, tillsammans med bestämmelser som garanterar att medlemsstaterna inte kan blockera användningen av fonden.

104. Europaparlamentet anser att fiskeflottan på lång sikt bör kunna finansiera sig själv och upprätthålla sin konkurrenskraft på en liberaliserad marknad för fiskeriprodukter, men insisterar på att detta endast är möjligt inom ramen för en gemensam fiskeripolitik med en förvaltningsmodell som främjar företagens lönsamhet.

Torsdagen den 25 februari 2010

Vattenbruk och bearbetade produkter

105. Europaparlamentet är övertygat om att ett starkt och högkvalitativt vattenbruk, som är miljömässigt hållbart, kan främja tillväxten i närliggande sektorer och bidra till att främja utvecklingen i kustområdena, till havs och på landsbygden, vilket även skulle medföra avsevärda fördelar för konsumenterna i form av ekologiskt producerade, hälsosamma och högkvalitativa livsmedel.

106. Europaparlamentet anser att skyddet av gemenskapsvattenbruket och dess konkurrenskraft bör stärkas genom ett konstant och starkt stöd till forskning och teknisk utveckling, en bättre förvaltning av kust- och flodområdena för att underlätta tillträdet till de berörda områdena och en integrering av vattenbrukets specifika behov i EU:s marknadspolitik. Parlamentet värdesätter den viktiga roll som spelas av producentorganisationer som har inrättats i enlighet med den gemensamma organisationen av marknaden, och uppmanar kommissionen att särskilt beakta vattenbrukssektorns specifika behov och krav i dessa bestämmelser.

107. Europaparlamentet anser att en hållbar utveckling av vattenbruket kräver miljövänliga anläggningar och produktionsmetoder, inbegripet hållbara foderkällor, för att man ska kunna undvika sådana problem som eutrofiering av vattnet och främja produktionen av mer högkvalitativa produkter, genom förbättrade hälsonormer och införande av höga normer för biologiskt vattenbruk och djurens välbefinnande liksom ett högt konsumentskydd. Parlamentet betonar dessutom vikten av att inbegripa incitament till förmån för en biologisk vattenbruksproduktion och en förbättring av vattenbruksanläggningarnas effektivitet.

108. Europaparlamentet anser att vattenbruket är en integrerad del av den gemensamma fiskeripolitiken och att det kompletterar det undersegment som utgörs av själva fångstverksamheten, särskilt när det gäller utbudet av livsmedel, anställningsbarhet och inplantering av i synnerhet de arter som är mest överexploaterade i vilt tillstånd.

109. Europaparlamentet anser att man måste främja investeringar i ny teknik för fiskodling, däribland intensiva system som möjliggör vattenåtervinning och off-shore-vattenbruk i salt- och sötvatten samt forskning om odling av nya ekonomiskt intressanta arter och om foder som framställs med mer miljövänliga metoder, där man i första hand beviljar stöd till förbättringar av den miljömässiga hållbarheten. Parlamentet medger att off-shore-vattenbruket erbjuder stora möjligheter, och uppmanar kommissionen att utforma särskilda mekanismer till stöd för utvecklingen av sådant off-shore-vattenbruk i saltvatten.

110. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att införa bestämmelser för god marknadspraxis (kvalitetskontroller, konsumentskydd och tullavgifter) och lojal konkurrens med avseende på fiskeriprodukter från länder utanför EU, med undantag av produkter som omfattas av EU-avtal med tredje part.

111. Europaparlamentet anser det nödvändigt att man, när det råder fiskeförbud för fartyg för att möjliggöra en återhämtning av fiskbestånden, även tar hänsyn till konservindustrin eftersom det inte finns några alternativa försörjningskällor för de arter som omfattas av de berörda åtgärderna.

112. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inför rådet och Europaparlamentet lägga fram förslag som främjar efterforskningar om nya vattenbruksarter, i synnerhet växtätande arter, av hög kvalitet och med ett högt mervärde, och att främja forskning och gemenskapsövergripande utbyten av bästa metoder i fråga om dessa arter och deras produktions- och saluföringsmetoder, i syfte att uppfylla miljökraven och garantera bättre konkurrenskraft i förhållande till andra nya livsmedel.

113. Europaparlamentet betonar betydelsen av att tillhandahålla ekonomiska medel till vattenbruksföretag, oavsett deras storlek, eftersom det viktigaste kriteriet är att de bidrar till den sociala och ekonomiska utvecklingen i kustområdena.

Torsdagen den 25 februari 2010

Marknader och saluföring av fisk

114. Europaparlamentet framför de klagomål som sektorn formulerat till följd av att reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter kopplats till reformen av den gemensamma fiskeripolitiken, i motsats till vad som skedde med fiskerikontrollpolitiken, vilket förmodligen kommer att innebära att gemenskapsproducenterna måste vänta till 2013 innan de förfogar över en ny ram som gör det möjligt för dem att öka verksamhetens lönsamhet. Parlamentet hoppas att kommissionens meddelande om framtiden för den nuvarande gemensamma organisationen av marknaden kommer att läggas fram utan ytterligare dröjsmål.

115. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att utföra en brådsökande och omfattande översyn av den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeriprodukter så att den i högre grad bidrar till att garantera inkomsterna i sektorn och marknadens stabilitet och till att förbättra saluföringen av fiskeriprodukter och öka det genererade mervärdet.

116. Europaparlamentet understryker att man måste införa mekanismer som kan främja en koncentration av utbudet, särskilt genom att inrätta producentorganisationer och stärka deras inflytande.

117. Europaparlamentet rekommenderar dessutom att man gör en undersökning som ger en detaljerad analys av den allmänna situationen när det gäller koncentrationen av efterfrågan på fiskerimarknaden, i syfte att fastställa om det finns marknadsstrategier som strider mot konkurrensbestämmelserna och som leder till sänkta priser för de flesta arter.

118. Europaparlamentet anser att det måste skapas mekanismer för marknadsintervention, i synnerhet inom de fiskesegment där man tillämpar en förvaltningsmodell som grundar sig på principen om överlåtbara fiskerättigheter, i syfte att förhindra att alltför många sådana rättigheter koncentreras till ett fåtal operatörer (skyddsklausuler), vilket om det rör sig om en medlemsstat skulle kunna äventyra livskraften i dess icke-industriella flotta, och om det rör sig om flera medlemsstater skulle kunna äventyra sektorns hållbarhet i några av dessa.

119. Europaparlamentet begär också att kommissionen inom ramen för de framtida återhämtnings- och förvaltningsplanerna analyserar konsekvenserna och återverkningarna på den europeiska marknaden till följd av de minskade fångsterna och den resulterande importen av ersättningsprodukter från tredjeländer för att avhjälpa bristerna på marknaden.

120. Europaparlamentet insisterar på behovet av att garantera samstämmighet mellan den gemensamma handelspolitiken och de mål som eftersträvas inom den gemensamma fiskeripolitiken för att undvika att nya EU-koncessioner (multilaterala, regionala eller bilaterala) i fråga om externt tullskydd och annat skydd för fiskeri- och vattenbruksprodukter tillintetgör eller äventyrar ansträngningarna för att garantera tillräckligt lönsamma avsättningsmöjligheter för gemenskapsproduktionen.

121. Europaparlamentet anser att man måste göra allt för att undvika en ökning av EU:s redan mycket starka beroende av import från tredjeländer för att möta försörjningsbehovet av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

122. Europaparlamentet anser att EU måste se till att gemenskapens fiskeriprodukter, t.ex. konserver och vattenbruksprodukter, främjas utanför EU, särskilt genom att betona deras certifiering och finansiera presentationen av dem vid internationella tävlingar och på internationella mässor.

Externa förbindelser

123. Europaparlamentet anser att den gemensamma fiskeripolitikens externa åtgärder bör vägledas av målet att skydda gemenskapens fiskeriintressen, i överensstämmelse med EU:s utrikespolitik.

Torsdagen den 25 februari 2010

124. Europaparlamentet anser att gemenskapen i högre grad bör delta i de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna, FAO, FN och andra internationella organisationer i syfte att främja en hållbar förvaltning av det internationella fisket, bekämpa olagligt fiske, garantera ett bättre skydd av havets ekosystem och säkra en framtid för fiskeverksamheten.

125. Europaparlamentet anser att man måste införa metoder för att främja fiskeriprodukter från miljömässigt hållbara och socialt rättvisa källor inom och utanför EU.

126. Europaparlamentet insisterar på att EU i enlighet med FN:s havsrättskonvention bör acceptera att gemenskapsflottan får tillträde till fiskbestånd i tredjeländers vatten endast om det är vetenskapligt bevisat att det finns ett överskott som inte kan fiskas av dessa länders fiskare och om detta överskott kan fiskas på ett hållbart sätt, med tillämpning av minst samma standarder som gäller i EU (fiskeredskapens selektivitet osv.).

127. Europaparlamentet anser att nya fiskeavtal med tredjeländer bör vara föremål för en samlad bedömning utifrån kriterier som fastställs av Europaparlamentet. Syftet med dessa kriterier ska vara att balansera ekonomiska intressen mot främjandet av ett hållbart fiske, stärkandet av våra partners förmåga att garantera ett hållbart fiske i sina egna fiskevatten och därmed bidra till att förbättra fiskeförvaltningen utanför EU:s gränser, utökningen av den lokala sysselsättningen inom sektorn och bevarandet av Europeiska unionens trovärdighet som en global förespråkare för mänskliga rättigheter och demokrati i överensstämmelse med EU:s utrikespolitik.

128. Europaparlamentet begär också att man i den ekonomiska ersättningen i fiskepartnerskapsavtalen gör tydlig skillnad mellan de handelsmässiga aspekterna och den del som gäller utvecklingssamarbetet med tredjeländer på fiskeområdet, för att säkra bättre insyn i budgeten.

129. Europaparlamentet anser att partnerskapsavtalen bör bidra till att skapa sysselsättning i tredjeländer, minska fattigdomen, utveckla stödstrukturer för fiskerisektorn (fiskehamnar, anläggningar för lagring och beredning av fisk etc.) och också minska antalet invandrare till EU.

130. Europaparlamentet anser att de ekonomiska ersättningar som beviljas genom fiskeavtalen med tredjeländer bör användas för att främja och utveckla fiskerisektorn i dessa länder, antingen genom obligatorisk örönmärkning av finansiering för uppförande av infrastruktur (fiskehamnar, lagerlokaler, anläggningar för beredning av fisk etc.) eller genom tillhandahållande av driftverktyg (fartyg, redskap etc.) för att möjliggöra ett ansvarsfullt och hållbart fiske.

131. Europaparlamentet är övertygat om att avtalen om fiskepartnerskap bör förhandlas fram på gedigna vetenskapliga grunder, och anser att den vidareutveckling som behövs förutsätter att alla tekniska åtgärder inkluderas i förhandlingsprocessen och att genomförandemekanismerna i avtalen avsevärt förbättras.

132. Europaparlamentet begär att den berörda sektorn konsulteras under förhandlingsprocessen och att de regionala rådgivande nämnderna för fjärrfiske deltar som observatörer i de gemensamma kommittéer som avses i avtalen.

133. Europaparlamentet anser att den allt mer invecklade situationen, behovet av en mer effektiv uppföljning av avtalen och det allt större antalet arbetsuppgifter som följer av ett korrekt deltagande i de regionala fiskeriorganisationerna, kräver en ökning av personella och materiella resurser till generaldirektoratet för havsfrågor och fiske. Möjligheten att decentralisera den verkställande ledningen till medlemsstaterna bör även undersökas.

Torsdagen den 25 februari 2010

Integrerad havspolitik

134. Europaparlamentet anser att den gemensamma fiskeripolitiken kräver en global strategi för förvaltningen av fiskbestånden och att den måste samordnas med miljö- och utvecklingspolitiken och den integrerade havspolitikerna.

135. Europaparlamentet gläder sig över att Europeiska kommissionen har gjort den integrerade havspolitikerna till en av sina prioriteringar, och understryker att den nya, ekosystembaserade strategin inför en direkt och prioriterad koppling mellan den gemensamma fiskeripolitiken och den integrerade havspolitikerna.

136. Europaparlamentet anser att fiskeriverksamheten på lämpligt sätt bör inlemmas i och utvecklas inom ett större sammanhang av maritim verksamhet såsom sjötransporter, vattenturism, vattenkraftsparker till havs och vattenbruk, samt att den bör integreras i grupper för maritim verksamhet.

137. Europaparlamentet påpekar att fisket är en av de ekonomiska verksamheter som i högsta grad inverkar på ekosystemen eftersom det får avsevärda resurser från dessa, och att det är fisket som i störst utsträckning drabbas av andra verksamheters inverkan på ekosystemen såsom turism, sjötransporter och urbanisering av kustområdena.

138. Europaparlamentet är övertygat om att ett verkligt införlivande av den gemensamma fiskeripolitiken i den integrerade havspolitikerna kräver politisk vilja och att nationella, regionala och lokala fiskeorgan är beredda att göra åtaganden på detta område. Med beaktande av sina egna mål understryker Europaparlamentet, samtidigt som det bekräftar att det krävs en lämplig koppling mellan olika politikområden som påverkar havsmiljön, att en gemensam fiskeripolitik inte får vara underställd annan, senare antagen, gemenskapspolitik. Denna politik bör tvärtom bevara fiskeripolitikens mål och göra dem till sina.

139. Europaparlamentet påpekar att lämplig finansiering måste öronmärkas för den integrerade europeiska havspolitikerna och betonar principen om att nya prioriteringar bör motsvaras av ny finansiering. Parlamentet motsätter sig att finansieringen av denna politik sker via Europeiska fiskerifonden.

140. Europaparlamentet anser att det krävs en korrekt och strikt planering av det europeiska havsområdet, som främjar upprättandet av biogeografiska områden för att skydda de mest känsliga marina ekosystemen. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att det småskaliga fisket, vattenbruket och skaldjursfisket främst berör de mest känsliga ekosystemen nära kusterna, vilket innebär att samspelet i ännu högre grad är direkt och omedelbart.

141. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen i sin grönbok bekräftar att systemet med 12 nautiska mil i allmänhet har fungerat bra. Ett av de få områden där den gemensamma fiskeripolitiken har varit relativt framgångsrik är således då medlemsstaterna har haft kontroll. Parlamentet begär därför att denna princip ska vara permanent.

*

* *

142. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk (ACFA), de regionala rådgivande nämnderna, vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskenäringen (STECF), kommittén för en branschvis social dialog om fiskefrågor (the Sectoral Social Dialogue Committee for Sea Fisheries, SSDC) och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 25 februari 2010

Skriftlig förklaring om transport av hästar till slakt i Europeiska unionen

P7_TA(2010)0040

Europaparlamentets förklaring av den 25 februari 2010 om transport av hästar till slakt i Europeiska unionen

(2010/C 348 E/05)

Europaparlamentet avger denna förklaring

— med beaktande av artikel 123 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Varje år transporteras omkring 100 000 hästar onödigt långa sträckor under grymma förhållanden till och inom Europeiska unionen för slakt.
- B. Det finns väl dokumenterade bevis på att hästar transporteras långa sträckor, vilket leder till en rad olika hälsoproblem hos hästarna, såsom allvarliga skador, sjukdomar och utmattnings- och uttorkningstillstånd, på grund av bristerna i den befintliga lagstiftningen.
- C. Det finns starka bevis på att rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden inte tillämpas tillräckligt strikt.
- D. Kommissionen gör för närvarande en översyn av rådets förordning (EG) nr 1/2005.
 1. Europaparlamentet noterar den protestlista med namn som samlats in av organisationen World Horse Welfare avseende långa transporter av hästar till slakt i Europa.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att noggrant undersöka bevisen från World Horse Welfare i samband med kommissionens översyn av rådets förordning (EG) nr 1/2005.
 3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och Europeiska kommissionen att strikt följa rådets förordning (EG) nr 1/2005.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna ⁽¹⁾ till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament och regeringar.

⁽¹⁾ Förteckningen över ledamöter som har undertecknat förklaringen har offentliggjorts i bilaga 1 till protokollet av den 25 februari 2010 (P7_PV(2010)02-25(ANN1)).

Torsdagen den 25 februari 2010

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Projekt för investeringar i energiinfrastruktur ***I

P7_TA(2010)0034

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2010 om förslaget till rådets förordning om anmälan till kommissionen av projekt för investeringar i energiinfrastruktur inom Europeiska gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 736/96 (KOM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(COD))

(2010/C 348 E/06)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2009)0361),
- med beaktande av rådets samråd med parlamentet (C7-0125/2009),
- med beaktande av kommissionens meddelande till parlamentet och rådet om konsekvenser av Lissabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden (KOM(2009)0665),
- med beaktande av artiklarna 294.3, 194.1 och 194.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
- med beaktande av artiklarna 55 och 37 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0016/2010).

1. Europaparlamentet godkänner ståndpunkten fastställd vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Torsdagen den 25 februari 2010

P7_TC1-COD(2009)0106

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2010 om anmälan till kommissionen av projekt för investeringar i energiinfrastruktur inom Europeiska unionen och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 736/96

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

— med beaktande av fördraget om **Europeiska unionens funktionssätt**, särskilt **artikel 194.1 och 194.2**,

— **■**

— med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

— i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Införandet av en gemensam **solidarisk** energipolitik som syftar till att säkerställa unionens energiförsörjning, en övergång till **en höggradigt energieffektiv ekonomi** och **solidariska** energimarknader **som grundas på rättvis konkurrens på den inre marknaden** är mål ett som unionen själv har satt upp.
- (2) En **förutsättning** för **utvecklingen av en europeisk energipolitik** är att det skapas en övergripande bild av hur investeringarna i unionens energiinfrastruktur utvecklas. Det skulle ge **kommissionen** möjlighet att göra nödvändiga jämförelser och bedömningar och att **föreslå** de åtgärder som behövs på grundval av korrekta siffror och analyser, exempelvis avseende den framtida jämvikten mellan tillgång och efterfrågan på energimarknaden. **Alla åtgärder som föreslås eller vidtas på unionsnivå bör vara neutrala och inte innebära några ingrepp i marknadens funktion.**
- (3) Under senare år har energilandskapet inom och utanför **unionen** förändrats radikalt, och investeringar i energiinfrastruktur har därmed blivit **en fråga** av stor vikt **som det gäller att lösa för** att trygga energiförsörjning inom **unionen**, **framför allt genom energieffektivitet och energisparande och genom att identifiera potentiella framtida luckor och/eller överskott i efterfrågan och säkerställa regelbundna leveranser av energi till unionen** samt se till att den inre marknaden **oavbrutet** fungerar på ett tillfredsställande sätt och genomföra den övergång till **en höggradigt energieffektiv ekonomi** som **unionen** har påbörjat.
- (4) Det nya energilandskapet förutsätter stora investeringar i all infrastruktur, **särskilt när det gäller sektorerna förnybar energi och energieffektivitet**, men också utveckling av nya typer av infrastruktur, och spridning av ny teknik på marknaden. Avregleringen av energisektorn och den fortsatta integreringen av den inre marknaden ger de ekonomiska aktörerna en mer framträdande roll när det gäller investering, samtidigt som nya politiska krav som t.ex. mål för bränsleblandningen kommer att förändra medlemsstaternas politik när det gäller att främja ny och/eller modernare energiinfrastruktur.
- (5) **Därför bör medlemsstaterna alltid tänka på att minska energiförbrukningen i linje med EU:s 20-procentsmål för energieffektiviteten, då detta är det kostnadseffektivaste sättet att nå unionens mål för minskning av växthusgasutsläppen, samt förbättra och bygga vidare på existerande infrastruktur innan man investerar i ny sådan. Investeringsprojekt i energiinfrastruktur bör vara helt i linje med målet för 2020 att minst 20 % av energin ska komma från hållbara förnybara energikällor.**
- (6) Med tanke på de nya **energilpolitiska** målen och marknadens utveckling bör **de prioriterade** investeringarna i unionens energiinfrastruktur beaktas mer, inte minst om man vill kunna förutse problem **med försörjningstryggheten**, främja bästa praxis och införa större öppenhet och insyn i fråga om den framtida utvecklingen av unionens **inbördes sammanlänkade** energisystem.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2010.

Torsdagen den 25 februari 2010

- (7) Därför bör kommissionen, och inte minst dess observationsgrupp för energimarknaden, **i syfte att garantera investeringsprioriteringarna** ha tillgång till korrekta uppgifter och korrekt information om **aktuella och framtida** investeringsprojekt, inbegripet projekt för avveckling **av delar av infrastrukturen**, för de viktigaste delarna av EU:s energisystem.
- (8) Uppgifter och information om den förväntade utvecklingen av produktion, transport och lagringskapacitet, och om projekt inom olika energisektorer, är **viktiga** för **unionens framtida investeringar**. Det bör därför säkerställas att kommissionen, **och särskilt dess observationsgrupp för marknaden**, får uppgifter om **planer och** investeringsprojekt för vilka verksamheten redan har inletts eller enligt planerna ska inledas inom fem år och **om planer** som syftar till att ta **hela eller delar av infrastrukturen** ur bruk inom tre år.
-
- (9) För att ge kommissionen en samstämmig bild av den framtida utvecklingen av unionens energisystem som helhet behövs harmoniserade rapporteringsregler för investeringsprojekt, grundade på aktualiserade kategorier för de officiella uppgifter och den information som medlemsstaterna är skyldiga att tillhandahålla.
- (10) **Den information som kommissionen fått vid tillämpningen av denna förordning får användas för att övervaka medlemsstaternas efterlevnad av sektorsspecifik EU-lagstiftning, framför allt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor** ⁽¹⁾.
- (11) I detta syfte bör medlemsstaterna till kommissionen lämna uppgifter och information om investeringsprojekt som rör **energiinfrastruktur för** produktion, lagring och transport av olja, **gas, kol, förnybar energi**, el ■ och **större projekt inom fjärrvärme och fjärrkyla samt avskiljning, lagring och transport av koldioxid** och som planeras eller håller på att genomföras inom deras territorium **inklusive sammanlänkningskablar med tredjeländer**. De berörda företagen bör vara skyldiga att delge medlemsstaterna dessa uppgifter och denna information, **så att kommissionen kan övervaka EU:s energiinfrastruktur. Medlemsstaterna och kommissionen bör vara skyldiga att se till att de uppgifter som lämnas av företag behandlas konfidentiellt**.
- (12) Med tanke på tidsaspekterna för investeringsprojekt inom energisektorn bör rapportering vartannat år vara tillräcklig.
- (13) I syfte att undvika orimliga administrativa bördor och för att minimera kostnaderna för medlemsstaterna och företagen, inte minst de små och medelstora företagen, bör denna förordning ge möjlighet att undanta medlemsstater och företag från rapporteringsskyldigheten om **likvärdig och jämförbar** information redan delges kommissionen inom ramen för sektorsspecifik EU-lagstiftning som antagits av Europeiska unionens institutioner och som syftar till att uppnå målen att skapa konkurrenskraftiga europeiska energimarknader, att göra EU:s energisystem hållbart och att trygga energiförsörjningen i EU. **Därför bör man undvika varje dubblering av de rapporteringskrav som anges i det tredje paketet om avreglering av energimarknaderna (Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el** ⁽²⁾, **Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas** ⁽³⁾, **Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter** ⁽⁴⁾, **Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel** ⁽⁵⁾ och **Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten** ⁽⁶⁾. **Kommissionen bör klargöra tillämpningen av detta undantag för att verkligen minska rapporteringsbördan och klargöra vilket innehåll och format och vilken rapporteringstidpunkt som krävs, vilka personer eller organ som omfattas av dessa krav samt vilka som är ansvariga för administrationen av rapporteringssystemet.**

⁽¹⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

⁽³⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 94.

⁽⁴⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 15.

⁽⁶⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 36.

Torsdagen den 25 februari 2010

- (14) *Medlemsstaterna, den enhet till vilken uppgiften delegerats eller i förekommande fall de organ som ansvarar för EU:s specifika investeringsplaner för energisektorn bör säkerställa att de uppgifter och den information som lämnas till kommissionen är av hög kvalitet, relevanta, korrekta, klara, aktuella och samstämmiga, samtidigt som kommersiellt känsliga uppgifter och kommersiellt känslig information behandlas på ett konfidentiellt sätt.*
- (15) Med tanke på databehandlingen samt en enkel och säker inrapportering av uppgifterna bör kommissionen, och inte minst dess observationsgrupp för energimarknaden, ha möjlighet att vidta alla lämpliga åtgärder, bland annat att tillämpa integrerade IT-redskap och IT-förfaranden. **Kommissionen bör se till att sådana IT-resurser garanterar att de uppgifter och den information som lämnas till kommissionen behandlas konfidentiellt.**
- (16) Skyddet av enskilda personer med avseende på medlemsstaternas behandling av personuppgifter regleras av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾, och skyddet av enskilda personer med avseende på kommissionens behandling av personuppgifter täcks av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽²⁾. Denna förordning påverkar inte de bestämmelserna.
- (17) *Tillgången till miljöinformation regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ ⁽³⁾ samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation ⁽⁴⁾. Denna förordning påverkar inte de bestämmelserna.*
- (18) Kommissionen, och i synnerhet dess observationsgrupp för energimarknaden, bör regelbundet tillhandahålla en sektorsövergripande analys av den strukturella utvecklingen av och framtidsutsikterna för unionens energisystem, och i förekommande fall en mer detaljerad analys av vissa aspekter av detta energisystem. En sådan analys bör **komplettera nationella åtgärder, utveckla den regionala dimensionen och** särskilt möjliggöra **en tryggare energiförsörjning genom** identifiering av möjliga luckor i infrastruktur och investeringar **och risker i samband därmed**, i syfte att på lång sikt uppnå en jämvikt mellan tillgång och efterfrågan på energi. **Denna analys bör också bidra till en fortlöpande debatt på EU-nivå om behovet av energiinfrastruktur, och bör därför översändas till intresserade parter för diskussion.**
- (19) *Små och medelstora företag bör kunna dra nytta av den övervakning av och rapportering om energiinvesteringsprojekt som föreskrivs i denna förordning för att göra insamlade uppgifter allmänt tillgängliga och på längre sikt bidra till nya och bättre samordnade investeringstrender.*
- (20) Kommissionen kan bistås av experter från medlemsstaterna eller andra kvalificerade experter i syfte att utveckla gemensamma synsätt **på potentiella brister i infrastrukturen och de risker dessa för med sig**, och bidra till öppenhet och insyn i fråga om framtida utvecklingar av särskilt intresse för nya aktörer på marknaden.
- (21) Tekniska åtgärder, däribland kompletterande tekniska definitioner, som krävs för genomförandet av denna förordning, bör antas av kommissionen.
- (22) Med tanke på de ändringar som krävs för att anpassa rådets förordning (EG) nr 736/96 ⁽⁵⁾ till dagens energiproblem, och i syfte att förtydliga situationen, bör den förordningen därför upphävas och ersättas med en ny förordning.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 264, 25.9.2006, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽⁵⁾ EGT L 102, 25.4.1996, s. 1.

Torsdagen den 25 februari 2010

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas gemensamma ramar för anmälan till kommissionen av uppgifter och information om projekt för investeringar i energiinfrastruktur inom **sektorerna olja, gas, kol, förnybar energi, el**, och om **större** investeringsprojekt som avser **fjärrvärme och fjärrkyla och avskiljning och lagring av koldioxid** som produceras i dessa sektorer.
2. **Denna förordning gäller också företag från EU som investerar i energiinfrastruktur i tredjeländer som är direkt sammanlänkade med eller har inverkan på energinäten i en eller flera medlemsstater.**
3. Denna förordning ska vara tillämplig på de typer av investeringsprojekt som förtecknas i bilagan **och där uppförandet har påbörjats** eller enligt planerna ska **påbörjas** inom fem år, eller som ska tas ur bruk inom fem år.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) "infrastruktur": alla slag av anläggningar och delanläggningar som används inom produktion, transport och lagring av energi **och energikällor**, eller **av** koldioxid.
- (2) "investeringsprojekt": projekt som syftar till att
 - a) bygga upp ny infrastruktur,
 - b) bygga om, modernisera, bygga ut eller minska kapacitet hos befintlig infrastruktur,
 - c) avveckla **hela eller delar av den** befintliga **infrastrukturen**,
 - d) **utveckla nya sammanlänkningar mellan energiöverföringssystemen i Europeiska unionen och tredjeländer.**
- (3) "planerade investeringsprojekt": investeringsprojekt innan uppförandet påbörjas och kapitalkostnader uppstått eller innan avvecklingen har verkställts, däribland investeringsprojekt **för vilka de behöriga myndigheterna mottagit en inledande tillståndsansökan, men** vars huvuddrag (läge, entreprenör, företag, **vissa grundläggande tekniska och driftsmässiga** funktioner osv.) helt eller delvis kan bli föremål för ytterligare översyn eller slutgiltigt tillstånd.
- (4) "investeringsprojekt under uppförande": investeringsprojekt vars uppförande har påbörjats och kapitalkostnader uppstått.
- (5) "avveckling": det skede då infrastruktur permanent tas ur bruk.
- (6) "produktion": elproduktion och bränslebearbetning, däribland biobränslen.
- (7) "transport": överföring av **el, gas, flytande bränslen** eller koldioxid, via ett nät, framför allt
 - a) via rörledningar, andra än tidigare led i rörledningsnätet och andra än den del av rörledningarna som i första hand används för lokal distribution,

Torsdagen den 25 februari 2010

- b) genom extra hög spänning och sammanlänkade högspänningssystem, andra än de som i första hand används för lokal distribution,
- c) *genom ledningar för fjärrvärme och fjärrkyla.*
- (8) "lagring": permanent eller tillfällig **lagring** av **värmeenergi och elenergi** eller energikällor i infrastruktur ovan eller under mark eller i geologiska områden **eller inneslutning av koldioxid i underjordiska geologiska formationer.**
- (9) "lagringsanläggning": system med slutna lagringstankar eller en avgränsad geologisk plats som utgör ett slutet lagringsrum.
- (10) "företag": fysisk eller juridisk person, privat eller offentlig, som beslutar om eller genomför investeringsprojekt.
- (11) "energi källor":
- a) Primära energikällor som olja, naturgas, kol **eller kärnbränsle**, eller omvandlade energikällor som elektricitet.
- b) Förnybara energikällor, däribland vattenkraft, biomassa, vindkraft, solenergi, vågkraft och jordvärme.
- c) Energi produkter som raffinerade petroleumprodukter och bi bränslen.
- (12) "**sammanställda uppgifter**": **uppgifter som sammanställts på nationell eller regional nivå, varvid sammanställningen får göras regionalt om sammanställning på nationell nivå skulle avslöja kommersiellt känsliga uppgifter om ett specifikt företag.**
- (13) "**särskilt organ**": **ett organ som genom den sektorsspecifika EU-lagstiftningen på energiområdet fått i uppgift att förbereda och anta unionsomfattande fleråriga utvecklingsplaner för nätet och planer för investeringar i energiinfrastruktur, t.ex. Europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för el, i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 714/2009 samt Europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för gas i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 715/2009.**
- (14) "**fjärrvärme**" eller "**fjärrkyla**": **distribution av värmeenergi i form av ånga, hetvatten eller kylda vätskor från en central produktionskälla, via ett nät, till ett flertal byggnader eller anläggningar i syfte att värma eller kyla ner utrymmen eller processer.**

Artikel 3

Rapportering av uppgifter

1. För att insamlingen och rapporteringen av uppgifter ska bli rimlig ska den medlemsstat eller den enhet som uppgiften delegerats till samla in alla uppgifter och all information som specificeras i denna förordning från början av **2011** och därefter vartannat år.

Sammanställda uppgifter och relevant projektinformation ska rapporteras till kommissionen **2011**, som är det första rapporteringsåret, och därefter vartannat år.

Medlemsstaterna eller de enheter som uppgiften delegerats till ska rapportera sammanställda uppgifter och relevant projektinformation den 31 juli det aktuella rapporteringsåret.

Torsdagen den 25 februari 2010

2. Kommissionen ska undanta medlemsstaterna eller de enheter som uppgiften delegerats till från den skyldighet som avses i punkt 1 när, i enlighet med EU:s lagstiftning för energisektorn
- (a) berörda medlemsstater eller de enheter som uppgiften delegerats till har redan lämnat de begärda uppgifterna eller den begärda informationen och angivit rapporteringsdatumet och den särskilda lagstiftning som gäller,
- (b) ett särskilt organ har fått i uppgift att utarbeta en flerårig investeringsplan för energiinfrastruktur på unionsnivå och samlar för detta ändamål in motsvarande uppgifter och information. I detta fall ska det särskilda organet rapportera alla relevanta uppgifter och all relevant information till kommissionen inom de tidsgränser som fastställs i punkt 1.

Artikel 4

Uppgiftskällor

1. Berörda företag ska före den 31 maj varje rapporteringsår lämna de uppgifter eller den information som avses i artikel 3 till de medlemsstater, inom vars territorium de avser att verkställa investeringsprojekt, eller till den enhet som uppgiften delegerats till. De uppgifter eller den information som rapporteras ska återspegla läget för investeringsprojekt per den 31 mars det aktuella rapporteringsåret.

Bestämmelserna i första stycket är dock inte tillämpliga på företag i de fall då den berörda medlemsstaten beslutar att tillämpa andra metoder för att tillhandahålla kommissionen uppgifter och information i enlighet med artikel 3, **förutsatt att uppgifterna eller informationen är jämförbara och likvärdiga.**

2. Medlemsstaterna ska undvika dubbelarbete i samband med uppgiftsinsamling **som redan krävs enligt gällande EU-lagstiftning** och minimera kostnaderna för företagen.

Artikel 5

Rapporteringsinnehåll

1. Med hänvisning till de investeringsprojekt som avses i bilagan, ska den rapportering som avses i artikel 3 i förekommande fall ange följande:
- (a) **Volymen** på planerad kapacitet eller kapacitet under uppförande.
- (b) Läge, namn, typ och väsentliga egenskaper avseende infrastruktur eller kapacitet som befinner sig på planeringsstadiet eller är under uppförande, **med uppgifter om vilken kapacitet som befinner sig på planeringsstadiet och vilken som är under uppförande.**
- (c) **Datum då de behöriga myndigheterna mottagit den inledande tillståndsansökan samt det uppskattade datum då alla nödvändiga tillstånd kommer att ha getts.**
- (d) Sannolikt datum för ibruktage.
- (e) Typ av energikälla.
- (f) Teknik av intresse för försörjningstryggheten, däribland omvänt flöde, bränslebyteskapacitet eller annan relevant utrustning.
- (g) Utrustning med system för avskiljning av koldioxid och ombyggnadsmekanismer.
- (h) **Perioder på över tre år under vilka en infrastruktur temporärt inte kommer att finnas tillgänglig eller driften av den kommer att vara inställd.**

Torsdagen den 25 februari 2010

2. När det gäller föreslagen avveckling av kapacitet ska den rapportering som föreskrivs i artikel 3 omfatta följande uppgifter:

- (a) Berörd infrastrukturens egenskaper och kapacitet.
- (b) Sannolikt avvecklingsdatum **samt, i förekommande fall, etappdatumen för den successiva avvecklingen av infrastrukturens drift.**
- (c) **Förteckning över vilka åtgärder som planeras för återställandet av miljön, om sådana åtgärder krävs enligt specifik lagstiftning.**

3. All rapportering i enlighet med artikel 3 ska omfatta uppgift om den installerade **produktions-, transport- och lagringskapacitetens** volym i början av det aktuella rapporteringsåret.

När medlemsstaterna har information av något slag om förseningar med och/eller hinder för genomförandet av investeringsprojekt ska den enhet som uppgiften delegerats till eller de särskilda organ som avses i artikel 3.2 **ta med denna information i rapporteringen.**

Artikel 6

Uppgifters kvalitet och offentliggörande av uppgifter

1. Medlemsstaterna, den enhet som uppgiften delegerats till eller i förekommande fall de **särskilda** organ som ansvarar för EU:s specifika investeringsplaner för energisektorn ska säkerställa att de uppgifter och den information som lämnas till kommissionen är av hög kvalitet, relevanta, korrekta, klara, aktuella och samstämmiga. **Om informationen inte är tillräckligt tydlig och fullständig får kommissionen kräva att dessa organ lämnar ytterligare information.**

När det gäller **särskilda** organ som har ansvar för energispecifika investeringsplaner ska de uppgifter och den information som lämnas åtföljas av relevanta kommentarer från medlemsstaterna om kvaliteten på **och relevansen av** de uppgifter och den information som samlats in.

2. Kommissionen **ska** offentliggöra **sammanställda** uppgifter och information som lämnats i enlighet med denna förordning, framför allt när det gäller analyser av det slag som avses i artikel 10.3, förutsatt att uppgifterna och informationen offentliggörs i sammanställd form **på nationell eller regional nivå (framför allt då det i någon medlemsstat finns bara ett enda företag)** och att inga detaljer om enskilda företag avslöjas **eller indirekt kan utläsas.**

Sådant offentliggörande ska inte påverka tillämpningen av relevant nationell lagstiftning eller EU-lagstiftning om allmänhetens tillgång till information, framför allt miljöinformation, information om börsnoterade företag eller information om offentlig finansiering av investeringsprojekt.

Medlemsstaterna, de enheter som uppgiften delegerats till och kommissionen ska var och en ansvara för att konfidentialiteten bevaras hos kommersiellt känsliga uppgifter och kommersiellt känslig information som de besitter.

Artikel 7

Tillämpningsåtgärder

Kommissionen ska anta de åtgärder som krävs för att tillämpa denna förordning. **Bland dessa åtgärder ska framför allt ingå** vilka beräkningsmetoder som ska användas, tekniska definitioner, formen, innehållet och andra detaljer som avser rapporteringen av de uppgifter och den information som avses i artikel 3, **inklusive tillämpningen av undantaget enligt artikel 3.2, och särskilt bestämmelser om tidpunkten för rapporteringen, innehållet i den samt vilka enheter som rapporteringsskyldigheten gäller för.**

Torsdagen den 25 februari 2010

Artikel 8

Uppgiftsbehandling

1. Kommissionen ska **vid planeringen** ansvara för utveckling, hantering och underhåll av samt värdskap för de IT-resurser som krävs för att ta emot, lagra och genomföra all behandling av uppgifter och information **om energiinfrastruktur** som lämnas till kommissionen i enlighet med denna förordning.

2. **Kommissionen ska också se till att de IT-resurser som krävs för de syften som nämns i första stycket garanterar att de uppgifter och den information som rapporteras till kommissionen i enlighet med denna förordning förblir konfidentiell.**

Artikel 9

Skydd av enskilda personer vid behandling av personuppgifter

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i EU-lagstiftningen, framför allt ändrar den inte medlemsstaternas skyldigheter när det gäller behandlingen av personuppgifter i enlighet med direktiv 95/46/EG eller de skyldigheter som åligger EU-institutionerna och gemenskapsorganen enligt förordning (EG) nr 45/2001 när det gäller deras behandling av personuppgifter i tjänsten.

Artikel 10

Övervakning och rapportering

1. Kommissionen ska på grundval av de uppgifter och den information som lämnats och, i förekommande fall andra datakällor – däribland uppgifter som kommissionen köpt – minst vartannat år tillhandahålla en sektorsövergripande analys av den strukturella utvecklingen och framtidsutsikterna för EU:s energisystem, framför allt med avseende på:

- (a) Identifiering av potentiella framtida luckor **och/eller överskott** i efterfrågan och tillgången på energi **med särskild tonvikt på potentiella framtida brister och felaktigheter i infrastrukturen för produktion och överföring, framför allt sådana som beror på att infrastrukturerna åldras.**
- (b) **Övervakning av hur investeringsprojekt utvecklas, från att de först rapporterats tills de faktiskt genomförs, framför allt utvecklingen av förnybara energikällor** och främjande av bästa praxis för att ta itu med **hinder som identifierats.**
- (c) Ökad insyn för marknadsaktörer **och potentiella nya aktörer.**
- (d) **Övervakning av EU:s investeringsprojekt i tredjeländer med inverkan på EU:s energimarknad och energisäkerhet.**
- (e) **Identifiering av risken för överdrivet stort beroende av en enda energiinfrastruktur samt av vilka risker som är förknippade med sammanlänknings med tredjeländer.**
- (f) **Identifiering av investeringsbehov för att den inre energimarknaden ska fungera bättre (t.ex. omvända flöden och sammanlänknings).**

Kommissionen kan också på grundval av dessa uppgifter och denna information tillhandahålla särskilda analyser som anses vara nödvändiga eller lämpliga.

2. Kommissionen **ska** vid förberedelse av **analyserna samordna sitt arbete med de särskilda organ som ansvarar för EU:s specifika investeringsplaner för energisektorn och kan** bistås av experter från medlemsstaterna och andra experter, **grupper eller sammanslutningar** med särskild sakkunskap inom det aktuella området.

Torsdagen den 25 februari 2010

3. Kommissionen **ska** diskutera analyserna med berörda parter. Kommissionen ska sända de analyser som genomförts till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt offentliggöra dem.

4. **För att säkerställa konsekvens mellan de olika publikationerna om övervakning ska kommissionen ta vederbörlig hänsyn till de fleråriga planer för investering i energiinfrastruktur som tagits fram av särskilda organ.**

Artikel 11

Översyn

1. Kommissionen ska se över genomförandet av denna förordning inom fem år efter ikraftträdandet.

2. **För att förbättra uppgifternas kvalitet ska kommissionen, när så är lämpligt, vid genomförandet av den översyn som avses i första stycket undersöka gränsvärdena i bilagan, och får kräva att medlemsstaterna specificerar de väsentliga egenskaperna för infrastruktur eller kapacitet som befinner sig på planeringsstadiet eller är under uppförande.**

Artikel 12

Upphävande

Förordning (EG) nr 736/96 ska upphöra att gälla.

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

INVESTERINGSPROJEKT

1. OLJA

1.1. Produktion

— **Installationer för utvinning med en kapacitet på minst 20 000 fat per dag.**

1.2. Raffinering

— Destillationsanläggningar med en kapacitet på minst 1 miljon ton per år.

— Utvidgning av destillationskapaciteten till mer än 1 miljon ton per år.

— Omvandlings- och krackningsanläggningar med en lägsta kapacitet på 500 ton per dag.

Torsdagen den 25 februari 2010

- Anläggningar för avsvavling av restbränsleolja/gasolja/råmaterial/andra petroleumprodukter.

Kemiska anläggningar som inte producerar bränsleolja och/eller motorbränsle, eller som producerar dem enbart som biprodukt, omfattas inte.

1.3. Transport

- Rörledningar för råolja med en kapacitet på lägst 3 miljoner metriska ton per år, och utvidgning eller förlängning av sådana rörledningar som är minst 30 kilometer långa.
- Rörledningar för petroleumprodukter med en kapacitet på lägst 1,5 miljoner ton per år, och utvidgning eller förlängning av sådana rörledningar som är minst 30 kilometer långa.
- Rörledningar som utgör en väsentlig länk i nationella eller internationella sammanlänkade nät samt rörledningar och projekt av gemensamt intresse som fastställs i de riktlinjer som upprättats i enlighet med artikel 171 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Rörledningar för militärt bruk och sådana rörledningar som försörjer anläggningar som inte faller inom tillämpningsområdet för punkt 1.2 omfattas inte.

1.4. Lagring

- Lagringsanläggningar för råolja och petroleumprodukter (anläggningar med en kapacitet på 150 miljoner m³ eller mer, eller när det gäller tankar, med en kapacitet på minst 100 000 m³).

Tankar för militärt bruk och sådana tankar som försörjer anläggningar som inte faller inom tillämpningsområdet för punkt 1.2 omfattas inte.

2. GAS**2.1. Produktion**

- **Installationer för utvinning med en kapacitet på minst 0,1 miljon m³ per dag.**

2.2. Transport

- Gas, däribland naturgas och biogas, rörledningar för transport.
- Rörledningar **som utgör en väsentlig länk i nationella eller internationella sammanlänkade nät**, och projekt av gemensamt intresse som definieras i de riktlinjer som fastställs enligt artikel 171 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt **samt projekt som nämns i bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 663/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning genom finansiellt stöd från gemenskapen till projekt på energiområdet** ⁽¹⁾.

2.3. ■ Flytande naturgas (LNG)

- Terminaler för import **och export** av flytande naturgas.
- **Kapacitet för återförgasning, lagring och kondensering.**

2.4. Lagring

- Lagringsanläggningar anslutna till sådana rörledningar för transport som avses i punkt 2.2.
- **IT-mjukvara och IT-hårdvara som i realtid övervakar och rapporterar om gaslagren till EU:s behöriga organ.**

Rörledningar för gas, terminaler och anläggningar för militärt bruk och sådana försörjande kemiska anläggningar som inte producerar energiprodukter, eller som producerar dem endast som biprodukt, omfattas inte.

⁽¹⁾ EUT L 200, 31.7.2009, s. 31.

Torsdagen den 25 februari 2010

3. KOL, BRUNKOL OCH OLJESKIFFRAR

3.1. Produktion

- *Nya eller utvidgade dagbrott med en årlig produktion av minst 1 miljon ton.*
- *Nya eller utvidgade gruvor under jord med en årlig produktion av minst 1 miljon ton.*

4. ELEKTRICITET

4.1. Produktion

- Värmekraftverk och kärnkraftverk (generatorer med en kapacitet per enhet på 100 MW eller mer).
- Vattenkraftverk (kraftstationer med en kapacitet på 30 MW eller mer).
- Vindkraftparker (med en kapacitet på 20 MW eller mer för vindkraftparker till havs eller med en kapacitet på **5 MW** eller mer för landbaserade vindkraftparker).
- Anläggningar för koncentrerad solenergi **och** jordvärme ■ (generatorer med en kapacitet per enhet på 10 MW eller mer) **och anläggningar för solcellsenergi (med en kapacitet på 5 MW eller mer).**
- Anläggningar för framställning av elkraft ur **biomassa/biovätskor** eller avfall (generatorer med en kapacitet per enhet på **5 MW** eller mer).
- Kraftverk med kraftvärme från elektricitet och nyttiggjord värme (enheter med en el-kapacitet på 10 MW eller mer).
- **Decentraliserade produktionsanläggningar för energi från förnybara energikällor som är anslutna till ett elnät eller har ett återköpskontrakt med ett företag och vars totala produktionskapacitet överstiger 10 MW.**

4.2. Transport

- Luftledningar, om de anpassats för ett voltal på **100 kV** eller mer.
- Markkablar och sjökablar, om de är avsedda för ett voltal på 100 kV eller mer.
- Projekt av gemensamt intresse som definieras i de riktlinjer som upprättas enligt artikel 171 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt **och projekt som nämns i bilagan till förordning (EG) nr 663/2009.**
- **Fjärrvärmenät med en rördiameter på minst 300 mm.**

4.3. Lagring

- **Lagringsanläggningar för el.**

5. BIOBRÄNSLE

5.1. Produktion

- Anläggningar för produktion av biobränsle (raffinaderi med en kapacitet på 50 000 ton/år eller mer).

6. KOLDIOXID

6.1. Transport

- Rörledningar för koldioxid som är kopplade till sådana produktionsanläggningar som avses i punkterna 1.2 och 4.1.

6.2. Lagring

I detta avsnitt ingår även sådana projekt för geologisk lagring av koldioxid som fastställs i förordning(EG) nr 663/2009.

- Lagringsanläggningar (lagringsplatser eller lagringskomplex med en kapacitet på 100 kt eller mer).

Lagringsanläggningar avsedda för forskning eller teknisk utveckling omfattas inte.

Torsdagen den 25 februari 2010

Ändring av parlamentets budgetberäkning för 2010 års budget

P7_TA(2010)0038

Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2010 om beräkningen av inkomster och utgifter för ändringsbudget 1/2010 (avsnitt I, Europaparlamentet) (2010/2014(BUD))

(2010/C 348 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 314,
- med beaktande av rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾ (IIA), särskilt den fleråriga budgetramen som föreskrivs i del I och anges i bilaga I,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010,
- med beaktande av generalsekreterarens rapport till presidiet om upprättandet av det preliminära förslaget till budgetberäkning för en ändringsbudget 2010,
- med beaktande av det preliminära förslag till budgetberäkning för en sådan ändringsbudget som upprättades av presidiet den 14 december 2009 enligt artiklarna 23.6 och 79.1 i parlamentets arbetsordning,
- med beaktande av förslaget till budgetberäkning som budgetutskottet utarbetade den 27 januari 2009 enligt artikel 79.2 i parlamentets arbetsordning,
- med beaktande av artikel 79 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0017/2010) och av följande skäl:
 - A. Under budgetförarbetet för 2010 års budget kom man överens om att alla utgifter som särskilt hänförs till ikraftträdandet av Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen vid behov skulle behandlas med hjälp av befintliga budgetinstrument, exempelvis en ändringsbudget, efter att den ursprungliga budgeten för 2010 antagits.
 - B. Det betonades att i ett sådant fall och i så stor omfattning som möjligt skulle en omfördelning av befintliga medel till fullo undersökas innan en eventuell begäran om ytterligare medel gjordes.
 - C. Det betonades särskilt att den antagna ursprungliga nivån på parlamentets budget uppgående till 19,87 procent av de godkända utgifterna under rubrik 5 (administrativa utgifter) i budgetramen inte inbegrep eventuella anpassningar till följd av Lissabonfördraget, särskilt på lagstiftningsområdet.
 - D. Samtidigt erkändes att ytterligare besparingar och omfördelningar skulle krävas för att göra det möjligt att tillmötesgå ytterligare krav och detta till följd av de begränsade tillgängliga marginalerna.

⁽¹⁾ EUT L 163, 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Torsdagen den 25 februari 2010

1. Europaparlamentet välkomnar presidietts förslag till en ändringsbudget för 2010 avseende Europaparlamentets budget (avsnitt 1 i EU:s allmänna budget), och påminner om att detta är helt i linje med överenskommelsen om att eventuella ytterligare behov till följd av ikraftträdandet av Lissabonfördraget ska behandlas separat med hjälp av befintliga budgetinstrument.
2. Europaparlamentet betonar att en hög kvalitet på lagstiftningen är en prioritering för parlamentet och att det är nödvändigt att ge ledamöterna, utskotten och de politiska grupperna de resurser som krävs för att åstadkomma en sådan hög kvalitet. Parlamentet ställer sig bakom huvuddragen i presidietts förslag och inriktningen på föreslagna förstärkningar. Det anser dessutom att storleken på förslaget generellt är berättigad med tanke på de lämnade motiveringarna och de kommande nya utmaningarna.
3. Med tanke på de fleråriga ekonomiska följderna som kan förväntas av dessa och eventuellt andra förslag relaterade till Lissabonfördraget efterfrågar Europaparlamentet en utvärdering av användningen av sekretariatsersättningar.
4. Europaparlamentet konstaterar att den av presidiet föreslagna budgeten totalt skulle uppgå till 1 620 760 399 EUR vilket motsvarar 20,04 procent av den ursprungliga rubrik 5. Med beaktande av de ovan nämnda omständigheterna och budgetens totala volym har den sedan länge självpåtagna begränsningen på 20 procent överskridits med 0,04 procentenheter eller 3,2 miljoner EUR i presidietts förslag.
5. Europaparlamentet anser att den övergripande referensen för parlamentets budget även i fortsättningen bör vara den ursprungliga fleråriga planeringen i den fleråriga budgetramen i syfte att garantera att parlamentets intressen säkras samtidigt som budgetdisciplin bibehålls.
6. Europaparlamentet anser att den nuvarande 20-procentsbasen för rubrik 5 nu är restriktivare jämfört med den tidigare situationen, eftersom den måste täcka utgifter som inte förutsågs i den självpåtagna förklaringen från 1988. Sedan 2006 har parlamentet exempelvis inkluderat utgifter för ledamotsstadgan (som innebär besparingar för medlemsstaterna), tjänsteföreskrifterna för assistenterna, utgifter på grund av parlamentets nya roll till följd av Lissabonfördraget och även en utökad fastighetspolitik för att rymma sina samlade behov, inbegripet utvidgningarna.
7. Europaparlamentet anser att parlamentets utgifter även i fortsättningen bör hålla sig inom den traditionella 20-procentiga begränsningen som en vägledande referens, på grundval av de ursprungliga referenserna i den fleråriga budgetramen som förhandlades fram 2006 och är i kraft sedan 2007.
8. Med tanke på att budgeten totalt uppgår till över 1 600 000 000 EUR anser Europaparlamentet att det borde vara möjligt att hålla sig inom 20 procent (dvs. komma på 19,99 procent) samtidigt som man till fullo respekterar de extra behov som framförts i presidietts förslag. Detta skulle betyda en minskning av den totala budgeten med fyra miljoner EUR.
9. Europaparlamentet beslutar att genomföra en sådan justering, utan att röra vid de beståndsdelar som presidietts förslag innehåller, genom att minska fastighetsreserven från 15 till 11 miljoner EUR. Detta kommer att sänka den totala budgeten till 1 616 760 399 EUR vilket motsvarar 19,99 procent av rubrik 5. Parlamentet framhäver att det behövs en långsiktig planering av dess fastighetspolitik.
10. Europaparlamentet understryker att åtgärder för att säkra budgetens hållbarhet under de kommande åren bör vidtas. Parlamentet bekräftar vikten av det utarbetas en nollbaserad budgetpolitik som garanterar mer stringens och transparens. Parlamentet efterfrågar tydlig information så snart som möjligt om det sammanlagda beloppet för fasta utgifter i parlamentets budget, i enlighet med önskemålen i Europaparlamentets resolution av den 22 oktober 2009 om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010. ⁽¹⁾
11. Europaparlamentet antar förslaget till budgetberäkning för ändringsbudgeten nr 1/2010.
12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och budgetberäkningen till rådet och kommissionen.

(1) Antagna texter, P7_TA(2009)0052.

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
- *** Samtyckesförfarandet
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

